Ikt. sz.: KUB-41/45-2/2019.

KUB-12/2019. sz. ülés
(KUB-26/2018-2022. sz. ülés)

J e g y z ő k ö n y v

az Országgyűlés **Külügyi bizottság**ának
2019. november 26-án, kedden, 14 óra 05 perckor
az Országház Tisza Kálmán termében (főemelet 37-38.)
megtartott üléséről

Tartalomjegyzék

Napirendi javaslat 4

Az ülés megnyitása, a határozatképesség megállapítása, a napirend elfogadása 6

A Magyarország Kormánya és a Marokkói Királyság Kormánya között létrejött, az elítélt személyek átszállításáról szóló egyezmény kihirdetéséről szóló T/7996. számú törvényjavaslat (A HHSZ 102. § (6) bekezdése szerinti döntés és lehetőség szerint a részletes vita a HHSZ 44-45. §-a alapján) (Kijelölt bizottság) 6

Dr. Völner Pál bevezetője 6

Határozathozatalok 7

A Magyarország Kormánya és a Bolgár Köztársaság Kormánya között a Bolgár Köztársaság budapesti diplomáciai képviseletének ingatlanszükségleteit illető kérdések rendezéséről szóló megállapodás kihirdetéséről szóló T/8012. számú törvényjavaslat (A HHSZ 102. § (6) bekezdése szerinti döntés és lehetőség szerint a részletes vita a HHSZ 44-45. §-a alapján) (Kijelölt bizottság) 7

Dr. Berzétei Ákos bevezetője 7

Az egyrészről az Európai Unió és tagállamai, másrészről a Vietnámi Szocialista Köztársaság közötti beruházásvédelmi megállapodás kihirdetéséről szóló T/7686. számú törvényjavaslat (A HHSZ 102. § (6) bekezdése szerinti döntés és lehetőség szerint a részletes vita a HHSZ 44-45. §-a alapján) 8

Szijjártó Péter külügyminiszter éves meghallgatása 9

Elnöki bevezető 9

Szijjártó Péter beszámolója 9

Képviselői kérdések, hozzászólások 16

Szijjártó Péter válaszai 25

Az Örmény Genocídiumról való megemlékezésről szóló H/7887. számú határozati javaslat (Gyurcsány Ferenc, Arató Gergely, Varju László, Gréczy Zsolt, Hajdu László, Dr. Oláh Lajos, Dr. Vadai Ágnes (DK) képviselők önálló indítványa) (Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről) 41

Arató Gergely indoklása 41

Elnöki zárszó **42**

Az ülés berekesztése **42**

Napirendi javaslat

1. Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszter éves meghallgatása
   (Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 41. §-a alapján)

2. Az Örmény Genocídiumról való megemlékezésről szóló határozati javaslat (H/7887. szám)
   (Gyurcsány Ferenc, Arató Gergely, Varju László, Gréczy Zsolt, Hajdu László, Dr. Oláh Lajos, Dr. Vadai Ágnes (DK) képviselők önálló indítványa)
   (Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)

3. Az egyrészről az Európai Unió és tagállamai, másrészről a Vietnámi Szocialista Köztársaság közötti beruházásvédelmi megállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslat (T/7686. szám)
   (A HHSZ 102. § (6) bekezdése szerinti döntés és lehetőség szerint a részletes vita a HHSZ 44-45. §-a alapján)
   (Kijelölt bizottság)

4. A Magyarország Kormánya és a Marokkói Királyság Kormánya között létrejött, az elítélt személyek átszállításáról szóló egyezmény kihirdetéséről szóló törvényjavaslat (T/7996. szám)
   (A HHSZ 102. § (6) bekezdése szerinti döntés és lehetőség szerint a részletes vita a HHSZ 44-45. §-a alapján)
   (Kijelölt bizottság)

5. A Magyarország Kormánya és a Bolgár Köztársaság Kormánya között a Bolgár Köztársaság budapesti diplomáciai képviseletének ingatlanszükségleteit illető kérdések rendezéséről szóló megállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslat (T/8012. szám)
   (A HHSZ 102. § (6) bekezdése szerinti döntés és lehetőség szerint a részletes vita a HHSZ 44-45. §-a alapján)
   (Kijelölt bizottság)

6. Egyebek

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: **Németh Zsolt** (Fidesz), a bizottság elnöke

Balla Mihály (Fidesz), a bizottság alelnöke
Csenger-Zalán Zsolt (Fidesz), a bizottság alelnöke
Juhász Hajnalka (KDNP), a bizottság alelnöke
Mesterházy Attila (MSZP), a bizottság alelnöke
Bartos Mónika (Fidesz)
Dr. Zsigmond Barna Pál (Fidesz)
Dr. Lukács László György (Jobbik)

Demeter Márta (LMP)
Varga Szimeon bolgár nemzetiségi szószóló

Helyettesítési megbízást adott:

Németh Zsolt (Fidesz) távozása után Balla Mihálynak (Fidesz)
Nacsa Lőrinc (KDNP) Juhász Hajnalkának (KDNP)

A bizottság titkársága részéről

Dr. Fürjes Róbert bizottsági főmunkatárs
Csizi Réka bizottsági munkatárs
Gódor Szilvia ügyintéző-titkárnő

Meghívottak részéről

Hozzászólók

Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszter
Dr. Berzétei Ákos helyettes államtitkár (Külgazdasági és Külügyminisztérium)
Arató Gergely (DK)
Dr. Völner Pál államtitkár (Igazságügyi Minisztérium)

Megjelentek

Menczer Tamás államtitkár (Külgazdasági és Külügyminisztérium)
Magyar Levente államtitkár (Külgazdasági és Külügyminisztérium)

(Az ülés kezdetének időpontja: 10 óra 14 perc)

Az ülés megnyitása, a határozatképesség megállapítása, a napirend elfogadása

NÉMETH ZSOLT (Fidesz), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Jó napot kívánok. Tisztelt Bizottság! Megkezdjük az ülésünket. Bejelentem, hogy Juhász Hajnalka helyettesíti Nacsa Lőrinc képviselő urat, és megállapítom a határozatképességünket.

A napirendet megküldtem. Ezzel kapcsolatban egy módosítási javaslattal szeretnék élni. A napirendben szereplő 3., 4. és 5. napirendi pontot előre vennénk oly módon, hogy a negyedikkel és az ötödikkel kezdenénk, aztán a harmadikkal folytatnánk, ezt követően kerülne sor a miniszter úr meghallgatásra.

Fölteszem szavazásra. Ki támogatja a napirendet? *(Szavazás.)* Köszönöm szépen. Egyhangú. *(Mesterházy Attila. Én nem támogattam.)*. Ja, ki nem támogatja? *(Szavazás.)* Ki tartózkodik? *(Senki sem jelentkezik.)* Egy ellenszavazattal a bizottság támogatta. Köszönöm szépen.

Köszöntöm Demeter Márta képviselő asszonyt az LMP-frakció képviseletében, aki tanácskozási joggal vesz részt az ülésünkön. És köszöntöm a bolgár szószóló kollégánkat is az ülésen, isten hozta, talán a szószólói testület képviseletében vesz részt, ahogy ez már szokott lenni.

A Magyarország Kormánya és a Marokkói Királyság Kormánya között létrejött, az elítélt személyek átszállításáról szóló egyezmény kihirdetéséről szóló T/7996. számú törvényjavaslat
(A HHSZ 102. § (6) bekezdése szerinti döntés és lehetőség szerint a részletes vita a HHSZ 44-45. §-a alapján)
(Kijelölt bizottság)

Tisztelt Bizottság! Az 1. napirendi pontunk a Marokkói Királyság és a magyar kormány között létrejött, elítélt személyek átszállításáról szóló egyezmény kihirdetéséró szóló törvényjavaslat. Az előterjesztő képviseletében köszöntöm Völner Pált, az Igazságügyi Minisztérium államtitkárát.

Tisztelt Bizottság! Először is döntenünk kell a részletes vita lefolytatásáról. Elnökként javaslom, hogy folytassuk le a részletes vitát. Ki támogatja ezt a javaslatot? *(Szavazás.)* Egyhangú. Köszönöm szépen.

A részletes vita első szakasza következik. Ennek keretében köszöntöm az előterjesztőt, és megkérném röviden államtitkár urat, hogy pár szóban foglalja össze az előterjesztés benyújtásának indokait és szabályozási megoldásait, parancsoljon!

Dr. Völner Pál bevezetője

DR. VÖLNER PÁL államtitkár (Igazságügyi Minisztérium): Köszönöm a szót, elnök úr. A többi hasonló egyezményhez azonos módon, gyakorlatilag ugyanazon elvek mentén az átszállítás szabályai le vannak fektetve az egyezményben. Gyakorlatilag Magyarország folyamatosan köti ezeket az egyezményeket. Pontosan az a cél, hogy az elítélt személyek átszállítása megvalósulhasson, hogy azokban az országokban lehessen lefolytatni a büntetés-végrehajtást, ahova valamilyen kötődésük van. Tehát adott esetben állampolgársági alapon. A lényege ez a történetnek.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Hozzászólás? Kérdés? Vélemény? *(Senki sem jelentkezik.)*

Határozathozatalok

Amennyiben nincsen, szavaznunk kell arról, hogy a házszabály 44. § (1) bekezdés követelményeinek megfelel-e az előterjesztés. Ki támogatja ezt? *(Szavazás.)* Ez is egyhangú. Köszönöm szépen.

A részletes vita 2. szakasza következik. Képviselői módosító javaslat nem érkezett, azonban a bizottság Fidesz-KDNP-s tagjai javaslatot tettek módosítási szándék megfogalmazására a T/7996. számú törvényjavaslathoz. Rendelkezésünkre áll a módosító javaslat. Ezzel kapcsolatban bárkinek kérdése, hozzászólása van-e? Szétosztottuk a javaslatot. *(Senki sem jelentkezik.)*

A bizottsági módosító javaslatról fogunk szavazni. Ki támogatja a módosító javaslatot? *(Szavazás.)* Ez is egyhangú. Köszönöm szépen.

Most pedig, ha nincs több hozzászólás, döntenünk kell a részletes vita lezárásáról. Ki támogatja a lezárást? *(Szavazás.)* Egyhangú. Köszönöm.

És a jelentés elfogadását, ami egyúttal azt is jelenti, hogy a bizottság döntéseit összefoglaló jelentést benyújtom az Országgyűlésnek; ezt ki támogatja? *(Szavazás.)* Ez is egyhangú. Köszönöm szépen, államtitkár úr, a közreműködést. Jó munkát kívánunk önnek, viszontlátásra! *(Dr. Völner Pál távozik az ülésről.)*

A Magyarország Kormánya és a Bolgár Köztársaság Kormánya között a Bolgár Köztársaság budapesti diplomáciai képviseletének ingatlanszükségleteit illető kérdések rendezéséről szóló megállapodás kihirdetéséről szóló T/8012. számú törvényjavaslat (A HHSZ 102. § (6) bekezdése szerinti döntés és lehetőség szerint a részletes vita a HHSZ 44-45. §-a alapján)
(Kijelölt bizottság)

Rátérünk a 2. napirendi pontunkra, ez a Magyarország kormánya és a Bolgár Köztársaság kormánya között a Bolgár Köztársaság budapesti diplomáciai képviseletének ingatlanszükségleteit illető kérdések rendezéséről szóló megállapodás kihirdetéséről szól.

Köszöntöm az előterjesztő képviseletében Berzétei Ákost, a KKM helyettes államtitkárát. Hasonlóan az előző ponthoz, hogy döntenünk kell a részletes vita lefolytatásáról. Javaslom, hogy a bizottság folytassa le a részletes vitat. Ezzel kapcsolatban van-e ellenvélemény? *(Senki sem jelentkezik.)* Amennyiben nincs, fölteszem szavazásra. Ki támogatja, hogy folytassuk le a részletes vitát? *(Szavazás.)* Ez is egyhangú. Köszönöm szépen.

A részletes vita első szakasza következik. Meg szeretném kérni az előterjesztőt, hogy foglalja össze az előterjesztés benyújtásának indokait és szabályozási megoldásait. Parancsoljon, államtitkár úr.

Dr. Berzétei Ákos bevezetője

DR. BERZÉTEI ÁKOS helyettes államtitkár (Külgazdasági és Külügyminisztérium): Köszönöm a szót, elnök úr. Röviden: ahogy ezt a miniszter úr a múlt hét pénteken az általános vitán is ismertette, egy alapvetően régóta fennálló adminisztratív problémát kívánunk orvosolni ezzel a megállapodással. A megállapodás tükrözi a magyar, illetve a bolgár fél igényeit. Úgy gondolom, hogy megfelelően rendezi azt az ingatlanhelyzetet, ami jelenleg előállt és az egyébként jó magyar-bolgár viszonyt adminisztratív szempontokból eddig kellemetlen helyzetek elé állította.

Kérem szépen a bizottságot, illetve az Országgyűlést, hogy a kihirdetést tartalmazó javaslatot támogatni szíveskedjen. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Hozzászólás? *(Nincs jelentkező.)* Amennyiben nincsen, akkor döntenünk kell a házszabály 44. § (1) bekezdésében foglalt követelményeknek való megfelelésről. Ki támogatja ezt? *(Szavazás.)* Egyhangú. Köszönöm szépen.

A részletes vita második szakasza következik. Képviselői módosító javaslat nem került benyújtásra, azonban a bizottság Fidesz-KDNP-s tagjai javaslatot tettek saját módosítási szándék megfogalmazására. A tervezetet mindenki megkapta. Ezzel kapcsolatban bárkinek van-e kérdése, hozzászólása? *(Nincs jelentkező.)* Előterjesztő véleménye?

DR. BERZÉTEI ÁKOS helyettes államtitkár (Külgazdasági és Külügyminisztérium): Köszönöm. A Külgazdasági és Külügyminisztérium támogatja a bizottsági javaslatot. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm. Felteszem szavazásra, ki támogatja a módosító javaslatot. *(Szavazás.)* Ez is egyhangú. Köszönöm szépen.

Döntenünk kell a részletes vita lezárásáról. Felteszem szavazásra: ki támogatja? *(Szavazás.)* Egyhangú. Köszönöm.

A jelentés elfogadásáról. Ki támogatja a jelentés elfogadását? *(Szavazás.)* Köszönöm szépen. Egyhangú. Köszönöm szépen, államtitkár úr. Megkérem, hogy maradjon, még egy napirendre, hiszen a 3. napirendi ponthoz szintén az előterjesztő képviseletében önt üdvözlöm.

Az egyrészről az Európai Unió és tagállamai, másrészről a Vietnámi Szocialista Köztársaság közötti beruházásvédelmi megállapodás kihirdetéséről szóló T/7686. számú törvényjavaslat (A HHSZ 102. § (6) bekezdése szerinti döntés és lehetőség szerint a részletes vita a HHSZ 44-45. §-a alapján)

Megint csak a részletes vita lefolytatása az első szavazásunk. Javaslom, hogy folytassuk le a részletes vitát. Ki támogatja ezt? *(Szavazás.)* Egyhangú. Köszönöm szépen.

A részletes vita első szakasza keretében megkérném államtitkár urat, hogy foglalja össze az előterjesztés benyújtásának indokait és szabályozási megoldásait. Parancsoljon!

DR. BERZÉTEI ÁKOS helyettes államtitkár (Külgazdasági és Külügyminisztérium): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Ez az Európai Unió által kitárgyalt megállapodás a Vietnámi Szocialista Köztársasággal. A megállapodás létrehozásának célja a felek közötti gazdasági kapcsolatok fejlesztése, illetve a megvalósult beruházási tevékenység feltételeinek kedvezőbbé, biztonságosabbá tétele. Eredményét tekintve azt várjuk ettől a megállapodástól, hogy ez biztonságosabbá fogja tenni a magyar gazdasági szereplők tevékenységét is Vietnámban. Erre való tekintettel, tisztelettel kérjük az Országgyűlést a javaslat támogatására. ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdés, hozzászólás? *(Nincs jelentkező.)* Amennyiben nincs, döntenünk kell a házszabály 44. § (1) bekezdésének való megfelelésről. Ki támogatja ezt? *(Szavazás.)* Egyhangú. Köszönöm szépen.

A részletes vita második szakasza következik. Szintén módosítási szándékot fogalmazott meg a Fidesz-KDNP képviselőcsoportja a bizottságban. Megküldtem mindenkinek a módosító javaslatot. Van-e ezzel kapcsolatban álláspontja a kormánynak?

DR. BERZÉTEI ÁKOS helyettes államtitkár (Külgazdasági és Külügyminisztérium): A Külgazdasági és Külügyminisztérium részéről támogatjuk ezt a javaslatot.

ELNÖK: Köszönöm szépen. A módosító javaslatot felteszem szavazásra. Ki támogatja? *(Szavazás.)* Egyhangú. Köszönöm szépen. A részletes vita lezárásáról fogunk dönteni. Ki támogatja, hogy lezárjuk a részletes vitát? *(Szavazás.)* Ez is egyhangú. És végül a jelentés elfogadásáról döntünk. Ki támogatja ezt? *(Szavazás.)* Ez is egyhangú. Köszönöm szépen.

Tisztelt Bizottság! Mai öt napirendünkből három napirenddel végeztünk.

A 4. napirendi pontunk a külügyminiszter éves meghallgatása. Rövid technikai szünetet rendelek el, és amint megérkezik a miniszter úr, elkezdjük a meghallgatást. Kis türelmet kérnék a vendégeinktől. Mindenkit erre szeretnék kérni. Köszönöm szépen. Technikai szünet.

(Szünet: 14.16 - 14.31)

Szijjártó Péter külügyminiszter éves meghallgatása

Elnöki bevezető

ELNÖK: Tisztelt Bizottság! A 4. napirendi pontunk keretében köszöntöm Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminisztert éves meghallatásának keretében. Ebből már néhányat abszolvált a miniszter úr itt, a parlamenti bizottságokat járja ebben az időben, de mi évente kétszer hallgatjuk őt meg, és köszönjük szépen, hogy ebben a félévben is lehetőséget biztosít erre a miniszter úr. Ragaszkodunk ehhez a privilégiumunkhoz. Szeretném köszönteni a munkatársait, Menczer Tamás, illetőleg Magyar Levente államtitkár urakat.

Miniszter Úr! Izgalmas évünk volt, sok minden történt, ha csak arra gondolunk, hogy a nyáron volt egy Trump-Orbán találkozó, vagy a szintén még a nyár folyamán Merkel-látogatás, volt egy visegrádi keretben lebonyolított Macron-V4 miniszterelnöki találkozó, Putyin elnök járt nálunk, Erdoğan elnök járt nálunk. Hamarosan Japánba utazik a miniszterelnök úr. Tehát azt nem lehet mondani, hogy ne zajlanának az események a világban.

Rövid összefoglalót szeretnék kérni: hogy látja a miniszter úr az elmúlt egy esztendőt? Ezt követően pedig frakcióhozzászólások, majd képviselői hozzászólások következnek, és a végén újra egy körre majd visszaadjuk a miniszter úrnak a szót. Ez a szokásos bevett rendje a meghallgatásoknak. Még egyszer, isten hozta miniszter úr, parancsoljon!

Szijjártó Péter beszámolója

SZIJJÁRTÓ PÉTER külgazdasági és külügyminiszter: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Köszönöm szépen a lehetőséget, hogy számot adhatok az idei esztendő eddig eltelt részének legfontosabb, külpolitikához kapcsolódó eseményeiről. Egyúttal köszönöm a türelmüket, és elnézést is kérek, hogy visszaéltem vele, hiszen 2 órára kellett volna jönnöm, de ma kezdődött meg itt, Budapesten a keresztényüldözésekről szóló második nemzetközi konferencia, melynek keretében számos külföldi vendég tartózkodik itt, Budapesten, akik közül jó néhányat kétoldalú alapon is illett fogadnom. Többek között a libanoni külügyminiszter kollégát, illetve a USAID főigazgató-helyettesét, valamint Brunson tiszteletes is itt járt, illetve még mindig itt van nálunk, aki ugyebár azóta, hogy kiszabadult a törökországi fogságából, már a magyar állampolgárságot is felvette.

Nos, tisztelt képviselőtársaim, még egyszer köszönöm a türelmüket, és engedjék meg, hogy néhány perc erejéig raboljam az idejüket és egy vitathatatlanul önkényes módon összeválogatott beszámolót adjak önöknek az idei esztendő eseményeiről, arra számítván, hogy mindenre, ami ebből kimarad, majd úgyis rákérdeznek.

Azt gondolom, hogy ha visszatekintünk 2019-re, akkor azt mondhatjuk, hogy az idei esztendő több bizonyítékot is szolgáltatott arra nézvést, hogy a magyar külpolitika sikeresen elérte azokat a célokat, amelyeket kitűztünk magunk elé, és sikeresnek és hatékonynak bizonyultak azok az eszközök is, amelyeket választottunk a céljaink elérésének érdekében.

Összességében 8 pontban szeretném összefoglalni, hogy mivel is tudnám alátámasztani ezt a célok és eszközök tekintetében is sikeresnek minősíthető esztendőt. Először is: továbbra is a bevándorlás kérdése szerepel az első helyen az európai politikai napirenden. Továbbra is folyamatos nyomás hárul azokra az országokra, amelyek szembe menve az európai mainstreammel, továbbra is fenntartják maguknak azt a jogot, hogy maguk döntsék el, hogy kiket engednek be a saját országukba, illetve fenntartják maguknak a jogot arra nézvést, hogy maguk döntsék el, hogy kikkel akarnak együtt élni vagy éppen kikkel nem.

A kötelező letelepítési kvóta gondolata továbbra sem múlt ki teljes egészében, hiszen ha önök figyelik az Európai Unió vezetői tisztségviselőinek nyilatkozatait, akkor bizony láthatják, hogy az erre vonatkozó gondolatok folyamatosan fel- és felmerülnek, ezért azt gondolom, hogy az idei esztendő egyik nagyon fontos sikere az, hogy sikerült megvédeni magunkat, hogy nem engedtünk idén sem a nyomásgyakorlásnak, és kitartunk azon politikánk mellett, amely a kötelező letelepítési kvóta gondolata ellen van; különös tekintettel arra, hogy nemcsak Brüsszelben, hanem New Yorkban is nagyon komoly erőforrások mozdultak meg annak érdekében, hogy a tavalyi esztendőben az ENSZ-ben többségi szavazással elfogadott globális migrációs csomagot, illetve a globális menekültügyi csomagot a nemzetközi jog részévé tegyék.

Emlékezhetünk erre a vitára. A tavalyi esztendő végén Magyarország azon országok között szerepelt, amelyek végül is nemmel szavaztak az ENSZ globális migrációs csomagjára. Sokat hallottunk arról, hogy ezzel elszigetelődtünk. Érdemes megnézni a nemmel szavazó országok listáját: az Egyesült Államok, Izrael, Lengyelország, Cseh Köztársaság, Magyarország és azóta Brazília. Még ha elszigetelődésről lenne is szó, akkor azért ennél jobb társaságot nehéz lenne keríteni.

De a lényeg az, hogy a tavalyi esztendőben gyakorlatilag ellehetetlenítettük azt, hogy egy ilyen globális népünnepély keretében minden idők legjobb dokumentumaként vonultassák be a történelembe a globális migrációs csomagot, viszont ahogy már akkor is figyelmeztettünk rá, sajnos bebizonyosodott az idei esztendőben is, hogy az ENSZ-ben és az Európai Unióban is számos törekvés van arra, hogy ami nem ment egészében, azt próbálják meg részenként.

Magyarul, hogy a globális migrációs csomagot fejezetenként, paragrafusonként, részenként tegyék a nemzetközi jogban hivatkozási alapként használható dokumentummá. Ennek folyamatosan ellenálltunk, létrehoztunk egy úgynevezett early warning, vagyis korai figyelmeztetési mechanizmust az amerikaiakkal, az észtekkel és a lengyelekkel, melynek keretében az ilyen típusú kísérleteket próbáljuk már csírájában elfojtani.

Ennek jegyében szeretném jelezni önöknek, hogy Magyarország nem fogja megszavazni az ENSZ menekültügyi főbiztosságnak jelentését sem december 16-án New Yorkban. Az erről szóló bizottsági szavazásnál is tartózkodtunk, a lengyelekkel közösen. Tekintettel arra, hogy ezen lopakodó migrációs nyomulás nem veszi figyelembe azt a tényt, hogy a migrációs helyzet Európa déli határainál egyre fokozódik. November közepéig 400 ezer illegális határátlépést regisztráltak a törökök, ami 128 ezerrel több,

mint a tavalyi esztendő egészében, és Szerbiába is 27 ezer illegális bevándorló érkezett, ami több, mint duplája a tavalyi egész éves adatnak, és 98 ezerre teszik a Nyugat-Balkánon föltorlódott bevándorlók számát. Mindez azt mutatja, hogy azzal, hogy az olasz kormány is megnyitotta a dél-olaszországi kikötőket, hogy a migrációs nyomás továbbra is itt lesz velünk, és nekünk elemi érdekünk, hogy a nemzetközi politikai erőfeszítések fókusza végre megváltozzon, és ahelyett, hogy újabb bevándorlási hullámokat inspirál a nemzetközi politika, jó lenne végre arra koncentrálni, hogy hogyan segítsünk az embereknek hazajutni. Ugye, ma említettem önöknek, hogy itt van Libanon külügyminisztere, Libanonban kétmillió szíriai menekült él, és azt kérik tőlünk a libanoniak, hogy ne abban segítsünk, hogy hogyan vigyünk oda még több szíriait, hanem, hogy hogyan menjenek vissza ők Szíriába. Magyarul a nemzetközi közösségnek végre arra kéne koncentrálni, hogy hogyan teremtsünk békés és biztonságos feltételeket a hazatérésekhez. És ahelyett, hogy képmutató mainstream módon egyre több embert sikerül rávenni arra, hogy hagyja el az otthonát, inkább segítsünk abban, hogy otthon tudjanak maradni. Ma az összes egyházi vezető, aki a Közel-Keletről érkezett, és itt van Budapesten, ezt kérte, hogy ne abban segítsünk, hogy ezek az emberek el tudjanak jönni onnan, mert akkor hozzájárulunk a terrorszervezetek célkitűzésének beteljesedéséhez, magyarul, hogy évszázadok vagy akár évezred óta ott, a kereszténység bölcsőjében élő közösségek szűnnek meg gyakorlatilag. Ehelyett abban kéne segíteni, hogy ott tudjanak maradni.

Második pont, amit szeretnék itt kiemelni, hogy ugye mi egy közepes méretű közép-európai ország vagyunk, körbevesznek minket nagyhatalmak, és ezért nekünk nem lehet más a külpolitikai célkitűzésünk, minthogy egyik, minket körülvevő nagyhatalom se legyen ellenérdekelt a mi sikereinkben. És ezt sikerült elérnünk. Az idei esztendőben elkezdtek nagy lendülettel újra épülni azok a magyar-amerikai politikai kapcsolatok, amelyek az előző amerikai adminisztráció idején gyakorlatilag a földig rombolódtak. Az amerikai külügyminiszter magyarországi látogatásával, illetve a magyar miniszterelnök Fehér Házban tett látogatásával is világossá vált, hogy a globális politikát érintő legfontosabb dilemmákat a jelenlegi amerikai adminisztráció és a magyar kormány teljesen azonos, de legalábbis hasonló módon közelíti meg. Legyen szó a biztonság kérdéséről, legyen szó a határvédelem kérdéséről, legyen szó a család szerepéről egy társadalomban, legyen szó a keresztény közösségek védelméről.

Ha végig tekintünk az elmúlt egy esztendőn, akkor igen, valóban azt láthatjuk, hogy itt járt a német kancellár, itt járt Oroszország és Törökország elnöke, miniszterelnök úr rendszeresen egyeztet a francia elnökkel, tehát a körülöttünk megtalálható nagyhatalmakkal mind-mind olyan politikai együttműködést építettünk fel, amelyek nyomán világos, hogy vannak kérdések, amiket nem hasonlóképpen ítélünk meg, hiszen mindenkinek vannak saját nemzeti érdekei, mindenkinek van történelme, miért kellene az alapján mérni egy kapcsolat sikerességét vagy nem sikerességét, hogy azonosan gondolkodunk-e mindenről. A lényeg, hogy egymás sikerében vagyunk érdekeltek, és semmiképpen sem vagyunk érdekeltek egymás kudarcaiban. Szerintem ez a legtöbb, amit mi célként ki kell, hogy tűzzünk.

Továbbra is szeretném leszögezni, hogy a magyar külpolitikai döntéseket kizárólag a magyar nemzeti érdek alapján hozzuk meg, nem más szemüvegén keresztül nézzük magunkat. Tudom, hogy erre van kísértés, de higgyék el, hogy az nem végződne jól, kipróbálták már az elődeink éppen eleget, hogyha más szemüvegén keresztül nézzük saját magunkat, akkor nem tudjuk megtartani azt az iránytűt, amellyel még az ilyen turbulens időszakokban is a döntésünk irányát tudja adni, és ez az iránytű kizárólag a nemzeti érdek lehet, tehát a nemzeti érdekeink fenntartásával kell építeni a kapcsolatainkat, még a legnagyobb hatalmakkal is, és az idei esztendőben ezt is sikerrel tudtuk abszolválni.

Harmadik pontként szeretném idehozni azt a sikert, hogy az idei esztendőben is meg tudtuk védeni a visegrádi négyeknek azt a pozícióját, melynek értelmében továbbra is a legszorosabb és a legsikeresebb szövetség vagyunk az Európai Unión belül. És dacára annak, hogy a négy ország négy kormányának négy vezető kormánypártja négy teljesen más európai pártcsaládhoz tartozik, minden megbontási kísérletnek ellen tudtunk állni, és minden európai vitában, ahol közös álláspontot képviseltünk, ott azt a közös álláspontot sikerre tudtuk vinni.

A gazdasági kapcsolataink is példátlan erősségűre fonódtak össze. Ugyanígy a stratégiai jelentőségű energetikai kapcsolataink is, erről majd később szeretnék néhány szót szólni, mint fontos külpolitikai kérdés, azonban jól látszik, hogy a legfelsőbb politikai döntéshozatali szinten is egyértelmű elkötelezettség van ennek a szoros és hatékony szövetségnek a fenntartására. Ezért szeretném önöket tájékoztatni és biztosítani is arról, hogy a magyar külpolitikának az egyik legfontosabb törekvése az lesz a jövőben, és jövő esztendőkben is, hogy ezt a rendkívül szoros és hatékony szövetséget fenntartsuk.

Negyedikként szeretném idehozni a határon túli magyarok támogatását. Itt egy egészen új dimenzióba tudtunk átlépni. Először is néhány évvel ezelőtt itt volt előttünk az a dilemma, hogy akkor mi a helyes stratégia a határon túli magyarok vonatkozásában: hogy azt mondjuk-e a szomszédos országoknak, hogy mindaddig, amíg minden létező, a magyar nemzeti közösségeket érintő kérdésben nincsen megállapodás, addig semmi másban nem vagyunk hajlandók megállapodni, vagy mondjuk azt, hogy tisztában vagyunk azzal, hogy van egy jelentős problémahalmaz, amely megoldásra vár, azonban annak érdekében, hogy ezeket a problémákat meg tudjuk vitatni, és úgy tudjuk őket kinyitni, hogy jó eséllyel le is tudjuk őket zárni, annak érdekében folytassunk együttműködést, és próbáljunk közös sikertörténeteket építeni az élet praktikus területein. Energetikai együttműködés, határon átnyúló infrastruktúrakérdések, gazdasági, kereskedelmi együttműködés. És mi ezt az utóbbi stratégiát választottuk, és azt gondolom, hogy helyesen tettük. De nem is az a lényeg, hogy én azt gondolom, hogy helyesen tettük, de a határon túli magyarok is azt gondolják, hogy helyesen tettük. Annál is inkább, hogy őket kérdeztük meg a végső döntés előtt. És szerintem a magyar nemzeti közösségekkel kapcsolatos politikai döntések esetében nem nekünk kell Budapesten okosnak lenni, az sem árt persze, de meg kell kérdezni, hogy az adott magyar nemzeti közösség számára mi a jó.

Hasonlóképpen fogunk tenni az elkövetkezendő időszakban is. Amikor azt a kérdést tettük fel számukra, hogy mi a legfontosabb, amiben a magyar kormány segítségét elvárják, akkor az egyik legfontosabb kérdésként azt vetették fel, hogy szeretnének gazdaságilag megerősödni helyben. És ugye, ennek a kérésnek megfelelően indítottuk el a határon túli gazdaságfejlesztési programjainkat. Ezen programok keretében, a hét program keretében 44 882 határon túli magyar vállalkozó pályázatához adtunk vissza nem térítendő költségvetési támogatást. 44 882! Itt adtunk támogatást kisléptékű mezőgazdasági fejlesztésekre, turisztikai fejlesztésekre, földvásárlásra, házvásárlásra, kedvezményes földhitelre, aztán átléptünk egy következő fázisba, amikor már az általunk támogatott mezőgazdasági kisgazdálkodók integrációjára alkalmas közepes, majd végül nagyléptékű beruházásokat támogattunk. És a magyar nemzeti közösségeket helyben erősítettük meg, a 44 882 határon túli magyar kis-, közepes, illetve nagyvállalkozók pályázatára összesen 121,9 milliárd forintnyi magyar költségvetési forrást fizettünk ki. És ezzel a határon túli magyar területeken létrejött 228,4 milliárd forintnyi beruházás. A szomszédos országok közül többen is megértették, hogy ezekkel a gazdaságfejlesztési programokkal nemcsak a magyar nemzeti közösség, hanem az adott ország is erősödik. Ott kerül sor az adófizetésre, ott kerül sor alvállalkozók alkalmazására, ott kerül sor

munkahelyteremtésre. Tehát azt gondolom, hogy ez az igazi win-win-win szituáció, amikor nyer az anyaország, nyer az adott nemzeti közösség, és nyer a szomszédos ország is.

Szeretnénk ezt a programunkat egy újabb dimenzióba léptetni, amikor magyar vállalatok külföldön történő befektetéseit - amit kifektetésnek is szokás nevezni -, projektjeit támogatjuk annak érdekében, hogy a szomszédos országokban végrehajtott gazdasági tevékenységgel egyrészt a szomszédos ország gazdaságát is erősítsük, minél erősebbek a szomszédok, annál jobb, és az ebből a tevékenységből fakadó források közül minél több jusson vissza Magyarországra, ahol az pedig a magyar gazdaság fejlődéséhez, technológiai színvonalának emeléséhez és újabb munkahelyek létrehozásához járul hozzá.

Nagyon fontosnak tartom tehát, hogy a határon túlon szintet tudtunk lépni, és jelentős mértékben meg tudtuk, meg tudjuk erősíteni a határon túli magyar közösségeket gazdaságilag. Azt kérték tőlünk ezek a közösségek, hogy folytassuk, és ennek megfelelően a jövő évi költségvetés is tartalmazza a gazdaságfejlesztési programokhoz szükséges költségkeretet.

Ötödikként szeretném idehozni, hogy az idei esztendőben újra nemzetgazdasági történeti exportrekordot döntünk. Az első 9 hónap adatai alapján 4 százalékkal nőtt a magyar export. Tendenciáját tekintve ez most már minden bizonnyal kitart az esztendő végéig. Két éve volt először, hogy a magyar gazdaság 100 milliárd euró fölötti exportot tudott előállítani. A tavalyi esztendőben ezt növeltük 4 százalékkal, és idén is van egy 4 százalékos növekedés.

Mindez azt jelenti, hogy míg a világon a 92. helyen állunk lakosságszám tekintetében, a 34. legnagyobb exportteljesítményt mi nyújtjuk, és tagja vagyunk annak a 35-ös elitklubnak a világon, amelybe azok az országok tartoznak, amelyek 100 milliárd euró fölötti exportot tudnak előállítani, és azt gondolom, hogy ezért jár a dicséret és a köszönet valamennyi magyar embernek. És persze halljuk itt a kritikákat, halljuk a lenézést, hogy összeszerelő üzem, meg külföldi vállalatok, és így tovább, és így tovább, de az a helyzet, hogy a Magyarországra érkező beruházások évről évre magasabb hozzáadott értéket, évről évre magasabb technológiai színvonalat, évről évre több kutatás-fejlesztési értéket hoznak létre.

Tehát mondjuk a világ legnagyobb pénzügyi alapkezelőjének globális innovációs központjára azt mondani, hogy összeszerelő üzem, vagy a GE kutatás-fejlesztési központjára azt mondani, hogy összeszerelő üzem vagy arra, hogy az Audi az elektromos motorok gyártását idehozza Győrbe, arra lekicsinylően mondani, hogy hisz az csak egy összeszerelő üzem, az a magyar emberek lenézése. Míg 2017 végén egy-egy új beruházással létrejött munkahely Magyarországon 304 ezer forintos fizetést tudott felmutatni, addig mára ez 451 ezer forint. Másfél esztendő alatt 50 százalékkal nőtt az újonnan létrehozott munkahelyeken adott átlagfizetések mértéke, ami azt mutatja, hogy nyilván az általános bérnövekedési trenden túl a hozzáadott érték, a technológiai színvonal és a kutatás-fejlesztési arány is jelentős mértékben nő. És ez a célunk.

Ezért módosítottuk a beruházásösztönzési rendszerünket, és a legfontosabb módosítás abban áll, hogy immáron nem írjuk elő a költségvetési támogatás előfeltételeként a munkahelyteremtést, tekintettel arra, hogy 9 év alatt eljutottunk oda, hogy teljes foglalkoztatás van gyakorlatilag Magyarországon. Emlékezzünk a rendkívül bölcs és fantasztikusan szakértő tudós urakra, akik 2010-ben egy kézlegyintéssel és némi lenéző mosollyal intézték azt el, hogy 10 év alatt egymillió új munkahelyet fogunk létrehozni. Eltelt 9 év, és több, mint 800 ezer új munkahely jött létre ebben az országban, amely alapvető fontosságú volt ahhoz, hogy elmondhassuk, hogy 12 és fél százalékos munkanélküliségről le tudtunk jönni 3,3 százalékra. Köszönet érte minden egyes magyar embernek, aki ebben szerepet vállalt.

Hatodikként szeretném idehozni a beruházási rekordot, tekintettel arra, hogy már most több beruházás érkezett Magyarországra idén, mint a tavalyi esztendő egészében, márpedig a tavalyi esztendőben beruházási rekordot döntöttünk, tehát újra megdőlt a Magyarországra érkezett beruházások rekordja. Összességében 1400 milliárd forintnyi beruházás érkezett a beruházásösztönzési rendszeren keresztül november közepéig hazánkba, ami már több, mint a 2018-as egészéves adat.

Beszéltünk itt többször a keleti nyitásról. Szeretném elmondani önöknek, hogy nyilvánvalóan önök is érzékelik azt a folyamatot, hogy megdőlt az a régi dogma, amely szerint a nyugati tőke kizárólagosan irányul keletre, és az olcsó munkaerőt keresve ott óriási profitra tesz szert. Mára ez a tendencia kétirányúvá vált, és a nagy technológiai változtatásokat, amelyek gyakorlatilag egy új világgazdasági rendszernek a létrejöttét indukálták, legalább annyira diktálják Keletről, mint Nyugatról. A statisztikák szerint 2010-ben még a világon a tőkekifektetéseknek a majdnem 80 százaléka az úgynevezett Nyugatról érkezett, és tizenegypár százaléka Keletről, addigra mára ez 47-43-ra módosult a Kelet javára.

A Magyarországon jelen lévő 16 nagy kínai beruházásból 12 globális vállalati felvásárlás végeredményeként jött létre, amikor kínai vállalatok amerikai, német, francia, svájci, kanadai vállalatokat vásároltak föl. Tehát ezzel a folyamattal nekünk szembesülnünk kell, és az idei esztendő első féléve, tisztelt képviselőtársaim, az első olyan félév 2010 óta, hogy nem a német vállalatok hajtották végre a legtöbb beruházást Magyarországon, hanem a koreai vállalatok.

Ugyanis az elektromosautó-iparban Korea, illetve Japán játsszák a vezető szerepet, és a legnagyobb koreai vállalatok úgy döntöttek, hogy az európai termelési jelenlétük helyszíneül alapvetően Magyarországot választják. Itt épül nálunk a világ legnagyobb elektromosakkumulátor-gyára és az ő beszállítói hátországa is.

Hetedikként szeretnék beszélni az energiabiztonság kérdéséről. Ez talán az a kérdés, ahol a legtöbb képmutatással szembesülünk. A helyzet ugyanis úgy fest, hogy mint a nemzetközi energiatárgyalások lebonyolításáért felelős kormánytag, nekem általában Moszkvába kell mennem azért, hogy biztosítsam az ország gázellátását, és önök rendszeresen számon kérik rajtunk - már akik persze -, hogy miért tárgyalunk annyit az oroszokkal erről a kérdésről.

Szeretném önöket tisztelettel tájékoztatni arról, hogy egyik szövetségesünk sem végezte el azt a házi feladatát, amelynek eredményeként Magyarország diverzifikálni tudná az energiabeszerzési forrásait. Horvátországban, amely EU- és NATO-tag, mind a mai napig nem épült meg az az LNG-terminál, amelyről már több mint egy évtizede beszélünk. Az EU- és NATO-tag Romániában van egy offshore gázmező, amelynek kitermelési jogát egy amerikai-osztrák konzorcium birtokolja. Az amerikaiak NATO-tagok, az osztrákok EU-tagok. És ők sem hozták meg az ahhoz szükséges döntéseket, hogy ezt a gázt kitermeljék. Tehát jelenleg számunkra egy diverzifikációs lehetőség van, egy útvonal-diverzifikáció, amely a Török Áramlatnak nevezett gázvezeték Közép-Európába történő eljuttatását jelenti.

Az oroszok, a Gazprom megépítette a vezetéket Törökországba, a törökök elvitték azt a bolgár határig, a bolgárok elkezdték építeni a saját szakaszukat, a szerbek a 400 kilométeres szakaszból több mint 200 kilométert megépítettek, és rendelkeznek az építési engedéllyel a maradék 200 kilométeres szakaszra, és csinálják is, mi pedig kiírtuk azt a kapacitáslekötési tendert, amelynek értelmében 2021-től 9,8 milliárd köbméternyi gázt tudunk évente beszállítani Szerbia irányába.

Erre azért is szükség van, mert nem világos az ukrán-orosz gáztranzit jövője. Mind a mai napig nincs megállapodás, és nekünk mindig a legrosszabb forgatókönyvre kell felkészülni, és így tettem akkor is, amikor abban állapodtam meg a Gazprom vezetőjével, hogy az eredetileg csak jövő évben leszállítandó, Ukrajnán keresztül elvileg

Magyarországra érkező 2 milliárd köbméter gázt már idén beszállítják. Ez meg is történt szeptember végéig. Történelmünk során először tele vannak a magyar gáztározók. Soha korábban ilyen nem volt. Az összes gáztározónk tele van, aminek aztán lett egy fizikai következménye is: kiderült, hogy nem 6,3, hanem 6,44 milliárd köbméternyi kapacitásunk van. Azzal ugyanis, hogy telenyomtuk az összes tározót, kiderült, hogy van ott még hely.

Tehát 6,44 milliárd köbméternyi gáz jelenleg itt van a magyar tározókban, ezért aztán most már nem az a kérdés, hogy az előttünk álló télen hogyan lesz az ország gázellátása, hanem most már a következő télről tárgyalunk. Kell is tárgyalni, mert ha nem lesz ukrán-orosz gáztranzit, akkor felmerül a kérdés, hogy honnan, milyen irányból veszünk gázt.

És van egy szerződésünk a Gazprommal újabb 2 milliárd köbméterről Baumgartenen, tehát Ausztrián keresztül, és itt nő meg a jelentősége annak, hogy néhány esztendővel ezelőtt létrehoztuk Szlovákia és Magyarország között a gázvezeték-összeköttetést is. A tegnapi napon Felsőzellőn abban állapodtam meg a szlovák gazdasági miniszterrel a gazdasági társaságok jelenlétében, hogy 7-7 milliárd köbméteres kapacitásra növeljük a ki- és a befelé való irányát is az interkonnektornak annak érdekében, hogy ha hosszú távon fennmarad az a helyzet, hogy az ukrán tranzit nem jelenik meg Közép-Európában, akkor déli irányból, a Török Áramlaton keresztül el tudjuk látni nemcsak Magyarországot, hanem nagy mennyiségű gázt tudunk pumpálni a szlovák EU-stream rendszerbe is, ahonnan aztán a szlovákok azt tovább tudják szállítani akár Baumgarten irányába is.

Muszáj, mert egyelőre a délkeleti és délnyugati NATO- és EU-tag szomszédainknál nem úgy áll a helyzet, hogy már akár rövid vagy középtávon számolhatnánk az ottani gázforrásokkal. Emellett tisztelettel tájékoztatom önöket, hogy a szlovákokkal kötött megállapodásunk értelmében jövő év végéig megépül az a két magas feszültségű vezeték-összeköttetés is, amely a villamosenergia-hálózatainknak a fizikai összekötését fogja jelenteni.

Jellemző egyébként, hogy mind a horvátoknak, mind a románoknak elvileg 2013 óta EU-s szabályok értelmében kétirányúsítaniuk kellett volna a magyar-horvát, illetve a magyar-román gázinterkonnektort. Nemrégiben találkoztam azzal a volt román miniszterelnökkel, aki akkor volt miniszterelnök, amikor a mi miniszterelnökünkkel együtt 2010-ben átadták a magyar-román interkonnektort, ma Kolozsvár polgármestere, és hát mondtam neki, hogy miniszterelnök úr, a mai napig nincs kétirányúsítva a vezeték. Nem mondja! De mondom! Tehát 2013 óta európai uniós kötelezettség van erre. Tehát, amikor minket nyugati barátaink a gázbeszerzési források diverzifikációjára sarkallnak, akkor rossz postaládába dobják az erről szóló felszólítást.

Végezetül 8. pontként szeretném idehozni a legfontosabb diplomáciai sikerünket, mégpedig azt, hogy tegnapi napon a külügyminiszterek tanácsa úgy döntött, hogy az európai bizottsági jelöltlistát változtatás nélkül továbbítja az Európai Parlamentnek, így az Európai Parlament holnapi napon, szerdán szavazhat is az új Európai Bizottság összeállításáról. Minden egyes cselvetés, becsúszó szerelés, gáncsolási kísérlet ellenére a bővítési biztost a magyar kormány delegálja. Bővítés és szomszédságpolitika az egyik legfontosabb európai uniós politika. Tekintettel arra, hogy minden, az Európai Unió szomszédságában elhelyezkedő, ezért aztán az európai biztonságra jelentős hatással bíró országgal a bővítési és szomszédságpolitikai biztoson keresztül tartja a kapcsolatot az Európai Unió.

Hallottam itt elképesztő elképedéseket arról, hogy a miniszterelnök Azerbajdzsánban azt mondta, hogy majd Azerbajdzsánnal, Törökországgal és a többiekkel is szoros kapcsolatokat fogunk fenntartani a bővítési biztoson keresztül.

Csak szeretném jelezni, hogy ez akkora nagy szenzáció, hogy ez a munkája a bővítési és szomszédságpolitikai biztosnak. Tehát olyan nagy újdonságot a miniszterelnök nem árult el. Arról nem is beszélve, hogy a jelenlegi bővítési és szomszédságpolitikai biztos folytatja a tárgyalásokat Azerbajdzsánnal, Kirgizisztánnal és Kazahsztánnal is a stratégiai partnerségi megállapodás megújításáról. Tehát evidens, hogy az új bővítési biztosnak ez lesz az egyik legfontosabb feladata.

És talán végezetül, tisztelt elnök úr, engedje meg, hogy adjak egy tájékoztatást önöknek - különös tekintettel, hogy ez önnek a szívéhez közel álló téma - a külképviseleti hálózatunk bővítéséről, tekintettel arra, hogy a tavalyi esztendő végén újraindult a tallinni nagykövetség működése, amit ön, illetve önök többször is számon kértek rajtam. A lényeg az, hogy a tavalyi esztendő végétől számítva összesen 23 új képviseletet nyitottunk, amely 23 új képviselet részint az ott élő magyar közösség életét segíti, illetőleg gazdasági törekvéseink tekintetében nyújt segítséget. Az idei esztendőben a maszkati nagykövetség mellett konzulátust nyitottunk: Luxemburgban, Panama városban, Vallettában, Houstonban, Miamiban, Vancouverben, Wrocławban, és kereskedelmi képviseletet nyitottunk Jeruzsálemben, valamint megkezdte működését az innsbrucki, a sidneyi, a kampalai, a kartúmi, a montevideói, a Phnom Penh-i, a lyoni és a lagosi képviseletünk is. Így azt gondolom, hogy az ország méretéhez és gazdasági erejéhez képest a világ lehető legtöbb elérhető pontján megfelelően tudjuk képviselni az ott élő vagy arra járó magyarok érdekeit. Kellő segítséget tudunk nyújtani, kellő időben, tehát kellő módon tudjuk érvényesíteni és képviselni a magyar érdeket, legyen szó politikai, gazdasági, kereskedelmi vagy beruházási, befektetési kapcsolatokról. A kormány előtt van néhány újabb képviseletnek a megnyitása is, ezekről majd a megfelelő menetrendben természetesen fogok önöknek tájékoztatást adni. Köszönöm szépen, elnök úr a lehetőséget a beszámolóra, és természetesen várom a képviselőtársaim hozzászólásait, illetve kérdéseit. Köszönöm szépen.

Képviselői kérdések, hozzászólások

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Röviden azzal szeretném kezdeni, hogy megköszönöm az elmúlt esztendőben a minisztériumnak az együttműködését a Külügyi bizottsággal. Ugye, számtalan ülést tartottunk, nagykövet-meghallgatások, illetőleg tartalmi viták.

Engedjen meg néhány kommentárt, illetőleg kérdést. Az első kérdésem a NATO-ra vonatkozna. NATO külügyminiszteri találkozó lesz, és ugyan érintőlegesen említette a Macronnal való miniszterelnöki eszmecserét. A közelmúltban Macron elnök úr agyhalottnak minősítette a NATO-t, és ezzel a lendülettel megy neki most Franciaország a NATO-csúcstalálkozónak december 3-án és 4-én. Hadd kérdezzem meg, miniszter úr, a NATO-val, illetőleg a Macron-kijelentéssel kapcsolatos magyar álláspontról.

Érintette a V4-együttműködést. A V4-együttműködés kapcsán egy fontos fejlemény, hogy Szlovákiában elnökválasztás volt, és az új szlovák elnök szemmel láthatóan másként viszonyul, hangsúlyait illetően mindenképpen a visegrádi 4-ekhez. Ezen túlmenően pedig február 29-én Szlovákiában parlamenti választások is lesznek, és jelenleg nem áll rosszul az elnök asszony pártja. Ugye itt nekünk fontos az is, hogy a magyarok hogy szerepelnek: tehát milyen várakozással vagyunk a szlovákiai választások iránt?

Nemzetpolitikai vonatkozásban, amire rá szeretnék kérdezni, az Ukrajna. Úgy vélem, hogy napokon belül a Velencei Bizottság tervezett álláspontja az ukrán nyelvtörvényről kezünkbe kerül, ki kell alakítanunk ezzel kapcsolatban az álláspontunkat, december 8-án, 9-én fogja nyilvánosságra hozni a Velencei Bizottság a maga álláspontját, de talán a legfontosabb kérdés, hogy Zelenszkij nyári választása óta,

illetőleg a parlamenti választások óta, előttünk álló önkormányzati választások miatt is kulcsfontosságú kérdés, hogy újraindulnak-e a felsőszintű, a legfelsőbb szintű magyar-ukrán kapcsolatok. Milyen lépéseket teszünk ennek érdekében? És szintén nem elhanyagolható kérdés, Romániában is elnökválasztás volt, hogyan értékeljük ezt a választást, és hogyan tekintünk rá, az önkormányzati, illetve a parlamenti választásra, ami Romániában van. Mintha a magyar közösségnek számos vonatkozásban nagyon komoly problémái halmozódtak volna fel az elmúlt időszakban Erdélyben megint csak.

Én is szeretném üdvözölni a tallinni újranyitást, illetőleg a rendkívül komoly diplomáciai sikert a bővítési biztosi poszt elnyerésével. Azt hiszem, valóban Magyarország az az ország, amelyik a legtöbbet tudja hozzátenni ma az Európai Unió bővítési és szomszédsági politikájához. Az a fajta tudás, tapasztalat, adottság, amivel rendelkezünk, predesztinál bennünket még akkor is, ha feltétlenül sok sikert nem lehet azért itt bezsebelni, hiszen, mintha lennének a bővítéssel kapcsolatban a mi megközelítésünkön kívül erős nagyhatalmi ellentétes álláspontok is.

És végül az új képviseletnyitásokkal és a Külügyminisztérium munkájával kapcsolatban, miniszter úrnak egy kedvenc témája, hadd kérdezzek rá a diplomataképzés helyzetére. Hogyan állunk ezen a vonalon? Évek óta próbálunk egyről a kettőre jutni, én még annak idején államtitkárként is foglalkoztam, és kínlódtam ezzel a problémával. Hol van most ez a kínlódás a magyar diplomataképzésnek a frontján? Miniszter úr, ezt szeretném még megkérdezni, ilyen egyszerű kérdéseim vannak. Többet nem teszek fel, és akkor most képviselőtársaimat és a frakciókat szeretném megkérni, gyűjtöm a jelentkezéseket. Igen. Köszöntöm Demeter Mártát még egyszer a bizottsági ülésen. Lukács képviselő úr, és szeretném Varga Szimeon urat is köszönteni a nemzetiségi szószólóinktól, Zsigmond Barna képviselő úr. Mesterházy képviselő úr!

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen, elnök úr. Köszönöm miniszter úrnak is a bevezető előadását. Lenne néhány, talán rövidebben is megválaszolható konkrét kérdés, és lenne egy-két kommentárral kiegészített kérdésem.

Én is rákérdeznék az ukrán nyelvtörvény ügyére. Ezt elnök úr megtette, ezért az időt itt megspórolnám. Hogy hogyan áll ez, erre kíváncsi volnék.

A másik, hogy hogyan áll az amerikai fegyvervásárlás? Megkapta-e magyar szándék már a Kongresszusban a támogatást? Tehát kapott-e zöld utat, és ha igen, akkor ez milyen nagyságrendben, mikorra, hogyan fog megvalósulni? Ezzel összefüggésben kérdezném miniszter urat, hogy elégedett-e a washingtoni nagykövetünk tevékenységével, és hogy kitölti-e a ciklusát? Esetleg erre, ha tudna választ adni.

Egy másik ugyanilyen, rövid, ettől eltérő kérdés: a Dunaferr-rel tárgyal-e a miniszter úr bármilyen formában és a kormány megbízásából, hogy megvásárolják a Dunaferrt vagy valamilyen állami cég vagy az állam maga megvásárolja annak teljes részét vagy pedig egy-egy részvénypakettjét.

A következő kérdésem az lenne, hogy van egy osztrák bővítési kezdeményezés, amely a Nyugat-Balkánt érinti. Itt az előzetes hírek alapján egyelőre Magyarország nem szerepel az úgymond aláírók vagy a támogatók körében. Ha ez így van, akkor ennek mi az oka? Hiszen ha jól tudom, akkor újságok is érdeklődtek miniszter úrnál ezzel kapcsolatban, de választ még nem kaptak erre a felvetésre.

Milyen átalakítások zajlanak az Információs Hivatalban, és miért kellett a teljes vezetést meneszteni? Ha erről adna a miniszter úr egy tájékoztatást, azt megköszönném. És ezzel kapcsolatosan azért azt is kérdezném, hogy volt-e annak következménye, hogy Joó István államtitkár úr konspiratív körülmények között kellett hogy találkozzon Gruevszki volt miniszterelnökkel, miközben ön többször elmondta,

hogy ön szívesen fogadja a Külügyminisztériumban is Gruevszki urat, mert kiváló szakértője a Balkánnak. Akkor erről nem tud-e esetleg államtitkár úr, hogy ő is nyugodtan fogadhatja Gruevszkit a minisztériumban, és nem kell hozzá konspiratív lakást - konkrétan, azt hiszem, a 444 szerkesztősége mellett - megszervezni.

Még egy olyan kérdésem lenne, hogy reálisnak tartja-e a magyar-orosz kereskedelmi kapcsolatok megduplázódását? Ha jól emlékszem, akkor a Putyin-Orbán találkozó után ez vetődött föl. Melyik az a termék, ami erre képes? Tehát hol látja erre a reális lehetőséget miniszter úr? Ön dicsérte a keleti nyitást, de ha az én számaim valósak, akkor 2019-ben mínusz 7 százalékban áll az orosz-magyar kereskedelmi arány, miközben más országok tudták egyébként javítani ezt a teljesítményt, tehát azt hinné az ember, hogy ha sokat jár ide Putyin, akkor legalább ennyi előnyünk van, hogy ezt meg tudják beszélni vele.

Lenne egy kicsit bővebb kérdésem, ami kommentárt is jelent, ez a Huaweijel kapcsolatos. Miniszter úr tudja azt, hogy a NATO-tagországok körében kiemelten az Egyesült Államok részéről - ha a hírek is igazak, de én magam is ezt hallom, akkor - volt nyomás a magyar kormányon, hogy kisebb teret engedjen ennek a cégnek az 5G kapcsán.

Tudom, hogy mindig elmondja miniszter úr a Vodafone és a Deutsche Telekom magyarázatát, hogy oda tessék mutogatni, de akkor hadd kérdezzem meg, hogy annak a német példának a követésére hajlik-e a magyar kormány, amely azt jelenti, hogy a Huawei eszközeinek az arányát korlátoznák, illetőleg egy külön nyilatkozatban arra kérik a Huaweit, hogy írjon alá egy olyan nyilatkozatot, hogy nem működik együtt a kínai titkosszolgálatokkal. Tehát eközben volt egy ilyen német kezdeményezés is a cég irányába. Erről mi a véleménye?

A másik Várhelyi Olivérrel kapcsolatos. Miniszter úr azt mondta, hogy ez minden idők legnagyobb diplomáciai sikere, és hogy tulajdonképpen a miniszterelnök csak olyanról beszélt, ami a biztosnak is a dolga lesz, akkor valószínűleg ezt nem tudta a miniszterelnök, hogy olyat ajánl, ami a munkaköri kötelessége. De azért kívülről nézve mégiscsak ellentmondás látszik a miniszterelnöki nyilatkozat és Várhelyi Olivérnek a helyes nyilatkozata között, amely a függetlenségéről szól, hogy ő nem végezhet, azáltal hogy biztos lesz, onnantól kezdve nem képviselhet nemzeti érdeket.

Tehát kérdezném én, hogy akkor ezek szerint ön nem lát eközött semmilyen feszültséget, amit a miniszterelnök mondott el? Nekem egészen biztosan úgy tűnt, de valószínűleg csak azért, mert ellenzéki padsorokból hallgatom a miniszterelnök szavait, hogy bizony, a magyar külpolitikát segítendő képzeli el Várhelyi Olivér tevékenységét a következő időszakban

Még egy gyors kérdés, ha már a keresztényüldözéssel kapcsolatos konferenciáról jön miniszter úr, akkor Magyarország elítélte esetleg ezen a konferencián azt, ami Szíriában történt, ahol a Törökország által a támogatott milíciák keresztényeket üldöztek el a lakhelyükről? Tehát ilyenkor esetleg szintén megjelenik ez a fajta harcos kiállás?

Zárásképpen pedig az elsőkörös kérdések kapcsán a gázellátással kapcsolatban kérdezném vagy mondanám miniszter úrnak, hogy én azt kevésbé hallom, hogy önt azért kritizálnák, mert a gázellátás kapcsán tárgyal sokat Oroszországban. A kritikáknak szerintem más témája és tárgya van egyébként Oroszországgal kapcsolatban.

De engedje meg, hogy azért arra mégiscsak fölhívjam a figyelmét, hogy jelentősen változott az önök hozzáállása Oroszországhoz. Tehát amíg az első Orbán-kormány idején a miniszterelnök nem járt sohasem Moszkvában, most ez jelentősen változott, sőt, amikor a szocialista kormány volt, akkor ők nagyon erősen kritizálták az akkori kormányt a Déli Áramlat szerződés aláírása végett. Akkor azt mondták, hogy a

Nabucco az egyetlen megoldás, és a Déli Áramlattal nem kellene nagyon foglalkozni, és önök úgy fogalmaztak, hogy a valódi diverzifikációt a Nabucco-vezeték jelenti. A Déli Áramlat esetében - orosz gázról van szó, most csak éppen Ukrajnát iktatja ki - így fogalmazott a bizottság elnöke, Németh Zsolt akkoriban, hogy a Fideszt aggodalommal tölti el a magyar kormány átláthatatlan, különutas Oroszország-politikája. Úgy látszik, ellenzékből mindig így néz ki a történet.

Bennünket is aggodalommal tölt el az önök különutas Oroszország-politikája. És azt is mondták, hogy a Déli Áramlattal nő Magyarország egyoldalú energiafüggése Oroszországtól, ez pedig hosszú távon veszélyezteti az ország energiabiztonsági érdekeit, mondta Németh Zsolt akkor, 2008 februárjában; tehát úgy látszik, hogy ebben azért változik az álláspontjuk az ülésponjtuk alapján.

Zárásképpen azt az egy gondolatot engedje meg, hogy nagyon sok példát említett Németh Zsolt, hogy kik jártak itt Magyarországon külföldi vendégként. Kevesebb európai uniós vezetőt tudott említeni, aminek egészen biztosan van oka. Elnök úr, köszönöm, első körben ennyi lenne az észrevétel. Köszönöm.

ELNÖK: Nem az én meghallgatásom van, alelnök úr. *(Mesterházy Attila: De azért idéztem az örökbecsű szavait, elnök úr. - Derültség.)* De azért majd megkérem a miniszter urat, hogy védjen meg, ha tud. Megadnám a szót Juhász Hajnalka alelnök asszonynak.

JUHÁSZ HAJNALKA (KDNP), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen. Elsődlegesen szeretném megköszönni a külügyminiszter úrnak azt a következetes és kitartó kiállást, amelyet a kárpátaljai magyarok oktatási és nyelvi jogaiért tett. Azt gondolom, meg kell említenünk azt a nagy magyar diplomáciai sikert is, amelyet nagymértékben miniszter úrnak köszönhetünk a NATO-Ukrajna nyilatkozatban. A Velencei Bizottság ajánlása az oktatási törvénybe bekerült, ezért ennek kapcsán szeretném megkérdezni külügyminiszter urat, hogy a már említett, decemberben megjelenő nyelvi törvényre vonatkozó velencei bizottsági ajánlás kapcsán a NATO-Ukrajna nyilatkozat milyen munníciót adhat nekünk a jövőben. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Demeter képviselő asszony!

DEMETER MÁRTA (LMP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Tisztelt Miniszter Úr! Engedjék meg, hogy két véleménnyel kezdjem azok alapján, amiket ön említett.

Az egyik. Említette a törökországi helyzetet, és Törökországgal való kapcsolatát Magyarországnak és a magyar kormánynak. Itt is szeretném elmondani, hogy Erdoğan török elnök háborújának támogatása a kurdok ellen, akiket egyébként Magyarország egy másik országban katonailag is segít és velük együtt dolgozik, azt gondolom, hogy egyrészt a magyar nemzeti érdeknek egy az egyben való elárulása, a magyar nemzeti érdek ellen való cselekvés. A másik, hogy nyilvánvalóan óriási kockázatot jelent, nemcsak biztonsági kockázatot, hanem a migrációs nyomást növelheti minden egyes háború, minden egyes olyan konfliktus, ami abban a térségben zajlik.

Tehát ez nem hogy csökkentené a migrációs nyomást, ami Magyarországra nehezedhet, és igen, nehezedhet, és arra kell számítani sajnos, hogy ez a jövőben növekedni fog, hanem ezzel a lépéssel, ezzel a támogatással önök csak növelik ezt a fajta migrációs nyomást. Arról már nem is beszélve, hogy egyébként török haditechnikai eszközök vásárlásában konkrétan finanszírozzák Erdoğan elnök háborúját.

A migráció ellen egyértelműen fel kell lépni, és az is egyértelmű, hogy mindenki, szerintünk is boldoguljon ott, az LMP szerint is, ahol született. Ott kell megteremteni

azokat a lehetőségeket, hogy ezt meg tudja tenni, ott kell a gazdaságot olyan szempontból fejleszteni, hogy ezt egyébként megtehessék, és ne kelljen elmenekülniük a szülőföldjükről, és természetesen csökkenteni a konfliktusokat, és megszüntetni.

Sajnos az látszik, hogy hiába tettünk konkrét javaslatokat, számos javaslatot, országgyűlési határozat is be van nyújtva ezzel kapcsolatban az LMP részéről, hogy mit kellene sürgősen tenni a magyar kormánynak, amikkel érdemben lehetne egyébként a migrációs nyomást nemcsak, hogy csökkenteni, de a jövőre vonatkozóan megakadályozni azt, hogy egyébként 10 milliók induljanak el, hiszen itt van a klímaváltozás a nyakunkon. Olyan változások lesznek, akár a termőföldeket illetően, a vízellátás kapcsán számos országban, hogy óriási tömegek indulhatnak meg. És sajnos egyelőre úgy néz ki, hogy mindenféle látszatintézkedésen és szépségtapaszon kívül semmi érdemit nem tesz a kormány ez ügyben sem. Nem tudom, hogy mi a helyzet ezzel a balkáni előrejelző-rendszer kialakításával kapcsolatban, amire az LMP számos alkalommal javaslatot tett, ami a balkáni országokkal egy szoros együttműködésben sokkal inkább jelezhetné a migrációs folyamatoknak a változását, mint ahogy az jelen pillanatban történik.

És egyébként sorolhatnám a szigorúbb ellenőrzéseket, azt, hogy egyébként nagyobb forrásokat kellene erre szánni. Én azt látom, hogy ebben különösebben nem tettek semmit. Ráadásul, mondom, Erdoğan elnök háborúját finanszírozzák és támogatják.

A másik témakör az autóipar, amit ön említett. Az világos, hogy szárnyal Magyarországon jelen pillanatban, ugye a GDP-nek most már több mint 20 százalékát, de 20 százalékát egészen biztosan kiteszi. Konkrétan említettem ezt már napirend előtti felszólalásban is, hogy jelenleg önök a multinacionális nagyvállalatokat szolgálják ki, ’19 év elején, ami támogatásokat adtak, az körülbelül 19 millió forint/munkahelyre jönne ki. Ezekből egyébként bőven lehetne a magyar kis- és középvállalkozásokat támogatni, és egyébként azon túl, hogy elmondják, hogy mekkora siker az, hogy ezek a befektetések idejönnek Magyarországra, és hogy ezek a multicégek itt működnek, amire természetesen szüksége van a magyar gazdaságnak, de egy megfelelő egyensúlyt kellene kialakítani a nagyvállalatok és a hazai kis- és középvállalkozások között, jelen pillanatban egy stratégián kívül, ami végre elkészült - persze jobb későn, mint soha - a kisvállalkozásokkal kapcsolatban, nem futotta másra a kormányzatnak, hogy ezeket a kisebb, magyar tulajdonú cégeket megfelelően támogassa. És azzal, hogy ennyire az autóiparra építik a magyar gazdaságot, azzal a válságállóságát egy az egyben hazavágják. Tehát itt, ha jön egy válság, akkor ez bedöntheti a magyar gazdaságot, és nem tudom, hogy konzultált-e egyébként a miniszterelnök úrral, aki szintén, szavai szerint lassúlásra számít, és egy elkövetkező válságról beszél egyébként a kormánynak számos tagja.

Azt nem hallottam, hogy ön ezzel kapcsolatban valamilyen véleményt megfogalmazott volna, az viszont egészen biztos, hogy a hazai kis- és középvállalkozásokat lenne szükséges fejleszteni. Az, hogy néhány multi itt innovációs központot létesít, vagy végrehajt bizonyos fejlesztéseket vagy bizonyos kutatásokat, az természetesen egy nagyon dicséretes dolog, csak azt kellene elérni, hogy a magyar mikro-, kis- és középvállalkozások saját maguk tudjanak termékeket fejleszteni. Ne egy-egy multi kizárólagos beszállítói legyenek így abszolút kitéve annak, hogy ha a német autóipar bedől, akkor lényegében Magyarországon minden bedől, és ők maguk tudjanak ebből az innovációból, és ezekből a fejlesztésekből részesülni. Ők legyenek ennek a motorja, ne pedig a multik. Önök azt gondolom, teljesen másképp közelítik meg a dolgot, és egy borzasztó veszélybe sodorhatja a magyar gazdaságot, ilyen formán a magyar munkahelyeket is.

És akkor azt már csak nagyon röviden említem meg, és a konkrét kérdésekre rátérek, elnök úr, hogy a kis- és középvállalkozások támogatása azt is segíthetné, hogy a magyar fiataloknak ne kelljen külföldre menni állást keresni. Ne kelljen akár Magyarországon belül is más régiókat keresni, vagy a fővárosba jöjjenek munkát keresni, hanem ott helyben, abban a régióban, abban a megyében, abban a városban, ahol ők születtek, ott tudjanak boldogulni, ott tudjanak saját vállalkozást létesíteni, ezzel nagyban segítve nyilvánvalóan az adott megye gazdaságának az erősödését és a struktúra erősödését, és nyilvánvaló, itt tudnánk tartani a fiatalokat Magyarországon. Azt gondolom, ez fontos.

ELNÖK: Akkor a konkrét kérdéseket várjuk.

DEMETER MÁRTA (LMP): A konkrét kérdések következnek, elnök úr. Első kérdésem a Dunakeszi Járműjavító eladásához kapcsolódik. Ezzel kapcsolatban szeretném megkérdezni: a járműjavítóhoz tartozó telket is szándékoznak-e eladni, ha igen, akkor pontosan mennyiért?

A másik kérdésem pedig, hiszen írásban számos kérdést feltettem, úgyhogy ezt most nem sorolom föl, arra megköszönöm, ha esetleg nyolcadik alkalommal kapok választ: 2020 első negyedévében - ez egy transmashholdingos közleményből derült ki - Egyiptomnak leszállításra kerülő kocsikból hány darab készült Magyarországon? Hiszen lényegében négy hónapon belül az első etap, a típuskocsik szállítása már megtörténik Egyiptomba, ugye abból az 1300 kocsiból, amiről eddig szó volt. Tehát konkrétan hány készült ebből az első etapból Magyarországon, és hány magyar munkás dolgozott ezen?

A második kérdésem, hogy milyen pénzügyi konstrukció keretében kerül sor a magyar vállalatok, ahogy Magyar Levente államtitkár úr mondta, akár 50 százalékos támogatására szerbiai befektetések esetében. Szeretném megkérdezni, hogy pontosan mely intézmény biztosítja ezt a támogatást, és mekkora forrást biztosítanak összességében erre a támogatásra?

A harmadik kérdésem a törökországi Maarif Alapítvány által működtetett iskolával kapcsolatos. Ez pedig konkrétan az, hogy ki volt az, aki tárgyalt ennek az iskolának, ennek az alapítványnak a magyarországi működéséről, és hogy egyébként itt az alapítvány iskolát létesít. Mikor kötötték ezt a megállapodást, ki kötötte ezt a megállapodást, és mi annak a tartalma pontosan?

Negyedik kérdésem szintén Oroszországra vonatkozik, ahogy egyébként képviselőtársam előttem már idehozta a témát: hogy az ön miniszteri működése óta hány magyar gazdasági társaságnak pontosan milyen tartalmú és milyen volumenű üzleteit sikerült realizálni Oroszországban? A kérdés másik fele, hogy milyen üzletek megvalósítására került sor hazánkban, amelyekben oroszországi székhelyű gazdasági társaság vagy pedig magánszemély érdekelt? És itt én is megfogalmaznám azt a véleményt, hogy nem látszik semmilyen kirívó emelkedés a kereskedelmi kapcsolatokban, nem látszik az, hogy a magyar embereknek konkrétan ebből mi a haszna, mi a jó nekik ezekből az üzletekből, akár Oroszországgal kapcsolatban. És itt hadd hozzam ide akár Lengyelország példáját, hogy egy nagyon hasonló mozgását látjuk a külkereskedelmi számoknak Magyarország és Lengyelország tekintetében úgy, hogy azért Lengyelország nagyon is markáns külpolitikát és véleményt tud megfogalmazni Oroszországgal kapcsolatban már csak történelmi okokból is és nyilvánvalóan az aktuális geopolitikai és más események kapcsán is.

ELNÖK: Köszönjük.

DEMETER MÁRTA (LMP): Tehát az a végtelen szervilizmus, ami a magyar kormányt jellemzi Oroszország kérdésében, az ilyen szempontból sem, kereskedelmi szempontból sem lehet indokolt. És akkor az utolsó előtti kérdésem, hogy ugye a Budapest-Belgrád vasútvonalról nem részletezem hosszan az LMP véleményét, szerintem mindenki megismerhette, körülbelül ezer milliárd forintba kerül a beruházás, és nagyon úgy néz ki, hogy soha nem fog megtérülni, azt gondolom, hogy elképesztő pazarlás és kidobott pénz már a tervezés is. Viszont szeretném megkérdezni, hogy amennyiben önök komolyan veszik ezt a beruházást, akkor Pireusz és Belgrád között mi lesz. Tehát, hogy mit tudunk azoknak a vasútvonalaknak az állapotáról, amik szintén be lennének kapcsolva ebbe? Hogy jut el az áru a vasúti szakasznak lényegében a maradék kétharmadán, ami egyébként a görögországi, macedón és a szerb vasútvonalakról szól? Hát nincsenek ezek túl jó állapotban, de esetleg akkor tud erről bővebben mondani pár dolgot.

Illetve Palkovics miniszter úrral kapcsolatban úgy lehet olvasni, hogy kötődött egy megállapodás, hogy Kínát vasúton keleti irányban Oroszországon keresztül érjük el, ezzel kapcsolatban egy konzorcium létrehozása történt meg a MAVRE Kft. vezetésével, és ennek lenne ez a feladata. Ez egyáltalán hogy fér össze akkor a Budapest-Belgrád vasútvonal fejlesztésével?

Utolsó kérdésem pedig, hogy itt van ez a Nemzetközi Beruházási Bank, amiről önök sajnos még mindig nem tudták megmondani, hogy miért érdeke a magyar embereknek, hogy idejön ez a bank, ugye elég átláthatatlan ennek a működése. Számos kérdésben egyébként most is perben állok a Pénzügyminisztériummal, hogy válaszoljanak ezekre a kérdésekre. Viszont most az egyik alelnök szerint, Potapov szerint egyáltalán nem kulcskérdés az orosz-magyar külkereskedelem növelésének a finanszírozása. Koszov szerint egészen biztos, hogy a növekedést nem ők fogják hajtani, mivel jellemzően csak kisebb összegű befektetéseket hajtanak végre kkv-nál. Ezt lehet olvasni egy rendkívül friss hírben, úgyhogy szeretném megkérdezni, hogy akkor egyáltalán minek hozták ide ezt a bankot azontúl, hogy úgy tűnik, nem fogom megkapni a többi kérdésemre a választ a bankkal kapcsolatban majd a Pénzügyminisztériumtól, de ha ön erre tud válaszolni, azt köszönöm.

ELNÖK: Köszönjük szépen, képviselő asszony. Zsigmond Barna képviselő úr!

DR. ZSIGMOND BARNA PÁL (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Szeretném megköszönni miniszter úrnak a nagyon alapos és érdekfeszítő beszámolót. Szeretnék gratulálni az elmúlt időszak tevékenységéhez.

Két kérdésem, észrevételem lenne. Első pontban említette miniszter úr a migrációt, mint komoly kihívást és mint aktuális problémát. Ha jól értettem Demeter képviselő asszony szavait, akkor ő azt az álláspontot hangoztatja, hogy a migráció nem probléma, de igenis probléma. Javaslom, hogy menjen el, lépje át Szabadkánál a határt, és nézze meg, hogy ott vannak a migránsok. Tehát nemcsak a Balkánon, meg nemcsak a televízióban, hanem itt vannak a határaink mentén, tehát igenis fontos. *(Demeter Márta közbeszól.)* Fontos az, hogy megvédjük a magyar határokat. És ezúton is kérem, hogy támogassa azt, hogy a magyar kormány mindent tudjon megtenni annak érdekében, hogy védje meg a magyar emberek biztonságát.

A migrációhoz kapcsolódóan: miközben az Európai Unió a migrációt alapjogként kezeli és a nemzetközi szervezetek is, nem foglalkozik az őshonos nemzeti kisebbségek ügyével, és itt szeretném kérdezni a miniszter urat vagy felhívni a figyelmét arra, hogy a Minority SafePack ügye, a nemzeti kisebbségvédelmi kezdeményezés ügye az Európai Unió testületei előtt van, és hogy tegyünk meg mindent annak érdekében, hogy az Európai Unió végre foglalkozzon az őshonos

nemzeti kisebbségek ügyével és nem csak a migránsok helyzetével. Ahogy a migrációs jog alapjoggá válik a nemzetközi jogban, úgy a hazatérés joga is váljon alapjoggá, tehát képviseljük a továbbiakban is ezt az álláspontot!

A másik téma a szerb-magyar viszony. Ez úton is szeretnék gratulálni az ön tevékenységéhez és az egész minisztérium tevékenységéhez, hiszen aktív részük volt abban, hogy a szerb viszony olyan jól alakult, ahogy alakult. Soha nem volt ilyen jó a Szerbia és Magyarország közötti viszony. A kérdésem arra irányulna, hogy mit lehetne ebből a know how-ból - ha van ilyen egyáltalán - átvenni és alkalmazni a többi szomszédos ország viszonylatában, hiszen ahogyan Pásztor István elnök úr mondta - a Vajdasági Magyarok Szövetsége elnöke -, hogy ez is jelzi azt, hogy nem a magyarok a hibások azért, hogy a többi országgal nem alakulnak olyan jól a kapcsolataink. Végre Szerbiával sikerült rendezni évszázados közös gondjainkat, és soha nem voltak ilyen jók a kapcsolatok. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Lukács László képviselő úr!

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Az első pár kérdés olyan lesz, amit már érintettek képviselőtársaim, de más aspektusból, ezért én is teszek fel ezzel kapcsolatosan kérdést. A Huawei telekommunikációs kínai cégnek az 5G-s tenderével kapcsolatosan hallottuk az érveket. Az is világos, hogy az amerikaiak egyre feszültebben tekintenek erre a technológiai terjedésre, és itt az 5G-vel kapcsolatosan Magyarország érintett.

A kérdést Mesterházy képviselő úr nagyjából feltette, illetve több olyat, amit megválaszolásra én is érdemesnek tartok, hogy elhangozzék, de egyet nem: mennyiben befolyásolja ez a magyar-amerikai viszonyt, illetve mennyire befolyásolja rossz irányba vagy egyáltalán nem befolyásolja? Milyen irányba hat jelenleg ez? Hiszen talán pont az Egyesült Államok az egyik legnagyobb ellenzője, míg az Unión belül azért egy változatos álláspont van ezzel kapcsolatosan.

Szintén érintettük és miniszter úr be is számolt az Ukrajnán keresztül érkező tranzitgázzal kapcsolatosan. Itt egyre valószínűbb és egyre nagyobb a valószínűsége, hogy kérdéses lesz a hazai ellátás ezzel kapcsolatosan. De a hazai ellátás biztosított a beszámoló szerint.

Akkor a kérdés fordítottja az, hogy mennyire biztosított, és Magyarországnak van-e arra módja, hogy a kárpátaljai magyarságnak valamilyen módon segítsen abban, ha Ukrajna gázellátása... Tekintettel arra, hogy sem tranzitban, sem végállomásként gázhoz nem jut, tehát miként tudjuk segíteni vagy van-e egyáltalán Magyarországnak erre ráhatása? Az ellenkező tranzit- vagy kerülő tranzitútvonalakon érkező gáz, illetve a frissen feltöltött gáztározók hatással lesznek-e a gáz árára? Nyilvánvaló ez egy olyan kérdés, amit még körbe kell járni.

A harmadik egy másfél hónapos problémával kapcsolatos, ez Jászberény és a svéd Elektrolux kérdése. Ha jól emlékszem, akkor miniszter úr valamikor november elején beszélt arról, hogy egy hatpontos akciótervet készítenek elő az Elektrolux azt hiszem, 800 főt érintő leépítésével, illetve a kapacitás átcsoportosításával kapcsolatosan. Itt lényegében Jászberényből a nyíregyházi üzem felé tereli a saját gyártókapacitását az Elektrolux, illetve csoportszinten több száz, talán százmillió euró értékben fejlesztéseket hajt végre. Ennek a technológiai változtatásnak köszönhetően is több munkahely megszűnik, megszűnhet Jászberényben. Itt a kérdés az, hogy miként áll ennek az akciótervnek a végrehajtása. Jászberény életében ez a 800 fő komoly munkaerő és komoly probléma a jászsági nagyvárosnak, Jászság fővárosának.

A negyedik egy kicsit kényesebb és érzékenyebb kérdés. Miniszter úr, azt hiszem a Szputnyik Televíziónak jelentette be, hogy 2020. május 9-én részt fog venni a

moszkvai győzelem napi megemlékezésen, ami így a Gulag emléknap után egy nappal talán egy kicsit érzékenyebb, és más színben tünteti fel az ön részvételét. Mi indokolja, hogy miniszter úr mégis részt venne, illetve részt vesz, vagy egyáltalán részt vesz-e ezen az ünnepségen? Különösen úgy, hogy Magyarországnak ez nagyon érzékeny pontja. Az a fajta kommunikáció, ami a győzelem napjával kapcsolatos és ennek megünneplésével is kapcsolatos, ez nyilván egy szenzitivitáskérdés a magyar történelmi adottságokra tekintettel.

És egy bónuszkérdés: kicsit kevésbé ismert, hogy a Közép-Európai Kezdeményezésnek a parlamenti dimenziójában van szerencsém részt venni. Ennek több dimenziója van, miniszter úr is rendszeresen részt vesz benne. Én azt szeretném kérdezni, hogy milyen tervei vannak a Külügyminisztériumnak az ebben való részvételre. Tehát a magyar részvétel és aktivitás fokozható-e, illetve ez milyen módon fokozható? Hiszen azt láttam, hogy ez a szervezetrendszer vagy ez a reláció meg van rekedve egy nem kellő hatékonysággal működő szinten, amiben az osztrák tagoknak vagy az osztrák államnak a kilépésével keletkezett egy vezetési űr, amit talán a magyar fél könnyebben tudna betölteni, és az osztrák űr helyére az olasz partnerekkel együtt vezető szerepre tudna törni.

Van-e a Külügyminisztériumban erre fogadókészség? Értelemszerűen a parlamenti dimenzió ehhez tud majd igazodni, amennyiben előrelépésre van lehetőség. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Balla Mihály alelnök úr! A vége felé közelítünk.

BALLA MIHÁLY (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen, elnök úr. Nagyon sok kérdés van, ezért megpróbálok én is nagyon rövid lenni. Viszont van egy reakcióm Mesterházy alelnöktársam gondolataihoz, hogy a Nabuccóval kapcsolatos akkori nyilatkozatokat fölhozta. Tudjuk jól, hogy akkor az ügy arról szólt, hogy volt egy Európai Unió által támogatott projekt, ami végül is nem valósult meg, de ez nem elsősorban Magyarország felelőssége volt. Tehát ott különböző programok és különböző kormányközi egyezmények sikertelensége volt. És látjuk jól, hogy ma több kérdés is felvetődött ezzel kapcsolatban. Ma látjuk azt, hogy egyetlenegy gázvezetéken érkezik jelenleg Magyarországra gáz, és úgy rajzolódik ki, hogy problémák adódhatnak a jövőben is, ezért több kérdés is érintette az ukrán tranzitútvonalat.

Tehát tény és való, hogy Magyarország számára továbbra is nagy kérdés és nagy kihívás és nagyon fontos stratégiai szempont a diverzifikáció, illetve a folyamatos megállapodás arról, hogy igenis a gázellátása Magyarországnak biztosított legyen akár tartalékok, illetve hosszú távú megállapodások alapján. Ez csak egy megjegyzés volt.

Az én kérdésem igazából arról szólna, hogy az elmúlt időszakban több helyen tapasztaltuk azt, hogy a Külügyminisztérium háttérintézményében, a Hipában nagyon aktív munka folyik annak érdekében, hogy Magyarországra befektetések érkezzenek, illetve a Magyarországon lévő befektetők további támogatást, segítséget kapjanak, és nem elsősorban pénzügyileg, hanem visszafelé nézném a dolgot: azokban a térségekben, ahol alapvetően még mindig talán van munkaerő és még az a legfőbb probléma, hogy minél jobb munkalehetőséghez jussanak a helyiek, ez kicsit a nehezebb sorsú térségekre vonatkozik.

Azt gondolom, hogy nagyon fontos, hogy befektetések érkeznek, beruházók érkeznek, illetve munkahelyeket teremtenek, ami alapvetően elindított egy olyan versenyhelyzetet is, ami azt gondolom, hogy jót tesz a kicsit elmaradottabb térségek gazdasági fejlődésének. A kérdésem arról szól, hogy a jövőben is a Hipára, illetve a Hipán keresztül érkező vállalkozásokra számíthatnak-e ezek a nehezebb sorsú térségek.

Miután határmenti térségből jövök, fontos számunkra az úgynevezett határmenti együttműködés. Tudom jól, hogy ez elsősorban államtitkár úrnak a portfoliója, tehát kifejezetten a határmenti együttműködésekről azt gondolom, hogy tényleg az Európai Unión belül a környező országokkal való kapcsolatnak az erősítésében nemcsak politikai szinten, hanem gazdasági, fejlesztési együttműködésekben is kiemelt szereppel bírhat. Tehát a kérdés igazából az, hogy hogyan látja miniszter úr, hogy ezeknek a határmenti együttműködéseknek az ereje tükröződik-e azokban a kétoldalú találkozókban, amelyek a szomszédos országok, akár külügyi vezetőivel is lezajlanak.

ELNÖK: Bartos Mónika!

BARTOS MÓNIKA (Fidesz): Köszönöm a lehetőséget, elnök úr. Én nem kérdést szeretnék miniszter úr felé intézni, hanem a köszönet szavait megfogalmazni. Köszönjük szépen a tájékoztatót, és az elmúlt évben nyújtott sok-sok segítséget, amivel a nemzetközi porondon való részvételünket támogatták. Külön szeretném megköszönni miniszter úrnak és a minisztériumnak azt az eddig nyújtott segítséget is már, amelyet a 9. és 11. évfolyamosok jövő évben induló külföldi nyelvi programjához nyújtottak. Azt gondolom, hogy az a 140 ezer fiatal, akiket alanyi jogon érint ez a program, és 90 ezren már eddig is jelezték, hogy élni szeretnének a lehetőséggel, nagyon sokat tanulhatnak, nagyon nagy élményt gyűjthetnek, és piacképes nyelvtudásra tehetnek szert a program segítségével. Számukra is ez egy nagyvállalkozás, és mindent megteszünk azért, hogy ez a program a fiatalok számára igazi sikert jelentsen. Köszönöm szépen miniszter úrnak és csapatának az eddig nyújtott támogatást, és köszönöm előre is mindazt a segítséget, amelyet a jövőben adnak majd a program sikeréhez. Köszönöm.

ELNÖK: Lennének még kérdéseink, miniszter úr, de most ezen a ponton, úgy látom, hogy elakadtunk. Megadom a szót, parancsoljon!

Szijjártó Péter válaszai

SZIJJÁRTÓ PÉTER külgazdasági és külügyminiszter: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a kérdéseket képviselőtársaimnak. Ha megengedik, akkor elnök úr kérdéseivel kezdeném.

Néhány nappal azután, hogy Macron elnök úr NATO működésével kapcsolatos kritikájának adott hangot, összeültünk NATO-s külügyminiszterek a múlt héten, csütörtökön délután Brüsszelben. Mindenki készült arra, hogy legalább lesz valami csetepaté, élettel telik meg a külügyminiszteri tanács ülése. Ezek a várakozások nem igazolódtak be, mindenki a „unit”, vagyis az egység fontosságáról beszélt, inclusive francia külügyminiszter és a német, mindenki arról beszélt, hogy mennyire fontos világossá tennünk, hogy mi vagyunk, mármint a NATO a legsikeresebb védelmi szövetsége a világtörténelemnek, és mindenki elmondta, hogy mekkora nagy várakozásokkal tekint a londoni csúcstalálkozó elé, amit ugye majd december első hetében fognak megrendezni. Tehát gyakorlatilag azok a várakozások, amelyek arra vonatkoztak, hogy majd Macron elnök úr nyilatkozata kapcsán lesz csetepaté, azok nem igazolódtak be.

Na most, csak hogy azért a kettős mérce mennyire itt van. Szeretném emlékeztetni a képviselőtársaimat arra, hogy mi volt az európai reakció akkor, amikor Trump elnök mondta azt, hogy a NATO, ha jól emlékszem, az obsolete kifejezést használta, hogy lejárt lemez, gyakorlatilag így lehet fordítani, vagy nem tudta beteljesíteni a küldetését a terrorizmus elleni küzdelem eredményessége tekintetében.

Akkor nagyon korrektül egyébként az egész európai média csak az első tagmondatot idézte, de hát ehhez hozzászoktunk, ebből a két tagmondatból álló mondatból, és mindenki azt harsogta, hogy Trump elnök szerint a NATO obsolete. Holott nem erről szólt a mondat. És emlékszem, akkor az Európai Unió külügyminisztereinek tanácsülésén óriási hisztériakeltés zajlott, hogy hát itt aztán már a világvége közeleg, és Nostredamus nem mondott ilyet. Na most, ehhez képest a mostani nyilatkozat ekkora hullámokat nem vert, és a NATO-s külügyminiszterek is egészen innovatív megoldást választottak, amikor az a döntés született, hogy akkor létrejön egy munkacsoport, amely munkacsoport a NATO előtt álló kihívásokat fogja majd listázni, és majd az erre adandó válaszokat közösen, nagy erőfeszítésekkel meg fogjuk találni. És ha minden jól megy, akkor a londoni csúcstalálkozón felkérjük a szervezet főtitkárát - aki már jelezte, hogy amennyiben felkérést kap erre, akkor kész azt elvállalni -, hogy ezt a munkacsoportot majd legyen kedves vezetni.

A NATO-val kapcsolatban azonban kiterjesztően értelmezve a kérdését, szeretném önnek elmondani, különös tekintettel arra, hogy vannak itt olyan katonapolitikai szakértők a teremben, akik nyilvánvalóan nálunk is jobban értenek ehhez a kérdéshez, és az ő kíváncsiságukat is kielégítve: az idei esztendő az első olyan év, amikor a walesi vállalások közül az egyiket már teljesíti Magyarország. Ugyanis az idei esztendőben a védelmi költségvetésünk 25,8 százaléka új beszerzésekre fordítódik. Walesben két kötelezettséget vállaltunk, hogy a GDP 2 százalékát védelmi kiadásokra fordítjuk 2024-gyel bezárólag, és hogy a védelmi költségvetésünkön belül legalább 20 százalék fejlesztésekre, magyarul beszerzésekre fog fordítódni. Ezt a másodikat már idén teljesítjük.

Szeretném jelezni önöknek azt is, hogy növeljük a külföldi katonai szerepvállalásunkat mégpedig 70 fővel növeljük a katonai kontingensünk létszámát Afganisztánban, száz fővel növeljük a katonai kontingensünk létszámát Koszovóban, ahol így már majdnem 500-an leszünk, és pályázni fogunk a parancsnoki tisztségre, és már kinn van négy tisztünk Libanonban, és májusban megy ki ötven katona, hogy az 54 fős missziót létrehozzuk az UNIFIL nevű ENSZ-művelet keretén belül. Tehát gyakorlatilag ma ott vagyunk, hogy ismét ezernél van a külföldön szolgáló katonák száma, ami azt gondolom, hogy Magyarország és a magyar hadsereg méretével arányban álló létszám.

Nemrég fejeztük be a missziónkat a Baltikumban, ahol magyar pilóták a magyar Gripenekkel adták egy 95 fős kontingens keretében a balti légtérvédelmet a spanyol kollégákkal közösen. El tudom mondani önöknek, mert szerintem ez a magyar politika teljes vertikuma számára jó hír, és büszkeségre ad okot, hogy mindenhol meglátogattam Afganisztánon kívül az ott szolgáló magyarokat, nem ez a jó hír, ez csak egy tény, viszont mindenhol a helyiek a lehető legnagyobb elismerés hangján beszéltek a magyar katonák teljesítményéről. És ugyanígy van ez a NATO központjában is: bármelyik észak-atlanti katonai vezetővel, ha beszélünk, a magyar katonák teljesítményéről kizárólag a legfelsőbb szinten beszélnek. Ezért szerintem jó döntés volt, mindig jó döntés a magyar katonák kihelyezéséről, külszolgálatáról vagy nemzetközi missziókban történő szolgálatáról dönteni. Erre mindig inspirálom a minisztertársamat, mert látszik az a lelkesedés, és aztán látszik az a pozitív hatás, amit a katonáink országhatáron kívüli missziókban betöltött szolgálata jelent rövid, közép és hosszú távon egyaránt.

Ami a szomszédos országokat illeti, Szlovákia kapcsán teljesen egyértelmű, hogy az elnök és a végrehajtó hatalom külpolitikai prioritásai teljesen máshol vannak. Teljesen máshol vannak. Nekünk nyilvánvalóan itt most egyelőre a visegrádi együttműködés szempontjából azt kell figyelembe vennünk, hogy a szlovák külpolitikával kapcsolatos végrehajtói döntéseket a szlovák kormány hozza, a szlovák

kormány és maga a miniszterelnök és a koalíciós partnerei is elkötelezettek a visegrádi együttműködésnek, nemcsak a fenntartása, de a folyamatos erősítése mellett. Legutóbb Csehország és Szlovákia kormányzati csúcstalálkozóján is megerősítették a visegrádi együttműködés melletti elkötelezettségüket. Talán ennyi kulisszatitkot elárulhatok, hogy tegnap a szlovák gazdasági miniszter, Peter Žiga, akivel személyesen is baráti kapcsolatot ápolok, mutatott egy-két szlovák közvélemény-kutatást, amelyek nagyon úgy tűnnek, hogy a jelenlegi vezető kormánypárt kiemelkedik a mezőnyből, de onnantól kezdve kétesélyes, hogy hat vagy akár tizenegy párté lesz a következő szlovák parlement, ami pedig egy elég fregmentált politikai, parlamenti szerkezetet jelent. Tehát ilyen módon kérdés, hogy milyen koalíciós formáció jöhet létre, és természetesen kérdés az is, hogy lesz-e magyar érdekképviselet majd a következő parlamentben.

Mi a magunk részéről természetesen azért szorítunk, hogy egy magyar párt is bejusson a szlovák parlamentbe. Megértettük, hogy annak a konszenzusnak vége a magyar belpolitikában, hogy a magyar belpolitikai szereplők a magyar pártokat támogatják azokban az országokban, ahol külhoni magyarok élnek. Sajnálattal, de tudomásul vettük ennek a konszenzusnak a végét. Értjük, hogy vannak magyar politikusok, akik nem magyar pártok gyűlésein szólalnak föl ott, ahol egyébként az adott párt és a magyar párt között nincs jó kapcsolat vagy együttműködés.

Ezzel együtt azt gondolom, hogy a magyar nemzeti közösségnek is az lenne az érdeke, ha lenne magyar érdekképviselet. Figyeljük azokat a folyamatokat, amelyek zajlanak a szlovák belpolitika magyarokat érintő fejezetében. Most jelenleg azt látjuk, hogy három politikai formáció tudott egyelőre összefogni. Meglátjuk, hogy ez így marad-e, és ez elégséges lesz-e arra, hogy magyar érdekképviselet hatékonyan érvényesüljön a következő szlovák törvényhozásban.

Ukrajna kapcsán azt tudom önöknek mondani, hogy miután Zelenszkij elnököt megválasztották, nagy várakozásokkal voltunk; de talán nem indokolt még teljesen a múlt idő: vagyunk; tekintettel arra, hogy az elnök nemcsak egy jelentős társadalmi felhatalmazást szerzett, hanem a parlamenti többséget is megszerezte. Ilyeténképpen azt gondolom, hogy kizárólag az ukrán vezetés politikai akaratán múlik, hogy meglépik-e azokat a változtatásokat, amelyek nyomán a magyar nemzeti közösség visszakaphatja azokat a jogait, amelyeket elvettek tőle még a Porosenko rezsim idején.

Ugyanis mi semmi extrát nem kérünk, semmi pluszt nem kérünk, csak annyit, hogy azokat a jogokat adják vissza, melyek egyszer már megvoltak a magyaroknak. Megvoltak ezek a jogok, működött, nem értjük, hogy miért nem lehet azt a helyzetet visszaállítani.

Mi elmondtuk az ukrán kollégáknak - magam találkoztam már a relatíve új külügyminiszterrel is New Yorkban az ENSZ Közgyűlés margóján -, hogy amint az ukrán politikai vezetés meghozza azokat az intézkedéseket, amelyek nyomán a kárpátaljai magyarság jogai helyreállításra kerülnek, mi azonnal, azonnal visszatérünk ahhoz a politikánkhoz, amely támogató volt például a NATO-Ukrajna kapcsolatok szorosabbra fűzése tekintetében. Mindaddig, amíg ez nem történik meg, addig dacára a folyamatos és állandóan erősödő nyomásgyakorlásnak a szövetségeseink részéről, nem fogjuk megszüntetni a vétónkat a NATO-Ukrajna bizottság összehívása tekintetében. Nem fogjuk.

Szeretném itt és most elmondani önöknek nyíltan, nyilvánosan, őszintén, hogy óriási nyomás helyeződik ránk. A tőlünk nyugatra eső transzatlanti barátaink folyamatosan presszió alatt tartanak minket, próbálnak meggyőzni, inspirálnak arra, hogy ezt a vétónkat engedjük el, de ha ezt a vétót elengednénk, akkor semmifajta eszköz nem lenne a kezünkben arra nézvést, hogy valahogyan elérjük a kárpátaljai magyaroktól elvett jogok visszaadását.

A helyzet tekintetében teljesen tiszta lehet a lelkiismeretünk, tisztelt képviselőtársaim. Lehet, hogy óvodásan hangzik, de ez a tény: nem mi kezdtük. Nem mi hoztunk olyan törvényt, amely elvette a kárpátaljai magyarok jogait, nem mi nem teljesítjük a Velencei Bizottság elvárásait, nem mi nem teljesítjük a NATO felé vállalt éves akcióprogramban, nemzeti programban való kötelezettségeinket, ugyanis az ukránok vállalták az éves nemzeti programjukban, hogy fejlesztik a nemzeti közösségek jogait. Most minden, ami zajlik, minden, csak nem az.

És sajnos azt is el kell mondjam önöknek, hogy a kárpátaljai magyarokat képviselő szervezetek jelentései alapján a nyomás nő rajtuk az elmúlt hetekben. Tehát ahelyett, hogy a helyzet javulna, tekintettel arra, hogy új vezetés van Kijevben, ehelyett folyamatosan nő rajtuk a nyomás. És olyan kérdések nyílnak ki, mint például a Petőfi Sándor program vagy a magyar ösztöndíjasok kérdése vagy a magyar állampolgárságú oktatók szerepvállalása a beregszászi főiskolán, amelyek még korábban, a Porosenko érában sem nyíltak ki. És ez nem pozitív irányba mutat. Most arról már nem is beszélek, hogy az SZBU nevű ukrán titkosszolgálat egyre nagyobb szerepet vállal a helyi magyarok nyomás alatt tartásában.

És azt gondolom, hogy erről őszintén és nyíltan kell beszélni, mert ez az egyetlen eszközünk, ha erről nyíltan és őszintén beszélünk. És szerintem jogos, hogy Magyarország elvárja a szövetségesi szolidaritást ebben a kérdésben a NATO-ban. És itt kanyarodnék vissza ahhoz, amit a bevezetőmben mondtam, hogy mi mindig a saját nemzeti érdekünk alapján fogunk dönteni, mert mi nem tudunk más, a geopolitikában nálunknál sokkal nagyobb súlyt betöltő ország szemével ránézni erre a kérdésre, mert több ezer kilométerre innen, egy óceánnal odébb nagyhatalmi szempontból egy százötvenezres magyar nemzeti közösség nem egy geopolitikai tétel. De nekünk meg - mivel mi itt vagyunk és az a mi nemzeti közösségünk - más a nézőpontunk. És azt gondolom, ezt mindenkinek tiszteletben kell tartania. A nyelvtörvény kapcsán, ha minden igaz, akkor a Velencei Bizottság tagjai már meg kellett hogy kapják az állásfoglalás-tervezetet, és azt valamikor, talán december első felében el is fogadhatják.

Románia tekintetében azt tudom mondani, hogy szerintem illendő gratulálni az RMDSZ elnökének, Kelemen Hunornak, felhasználni ezt a platformot is arra, amiért kiválóan szerepelt az elnökválasztás első fordulójában, az általa elért eredmény szerintem egy kifejezetten pozitív előképet ad a következő parlamenti választás és az azon elérendő RMDSZ-eredmény tekintetében.

Azonban azt is látni kell, hogy az az elnök, akit most újraválasztottak, az az elmúlt években nem a legkorrektebb döntéseket hozta a magyar nemzeti közösség tekintetében, és ott, ahol adott esetben mondjuk békítőként léphetett volna fel, vagy nehéz helyzetek kezelőjeként léphetett volna fel - lásd Úz völgye például -, ott nem szólalt meg. Persze minden egyes újraválasztás új esély, reméljük, hogy most másként lesz. Én csak azt tudom mondani, hogy nagyon kevés ügyben tudtunk előrelépni az elmúlt években Romániával a magyar kisebbséget illető ügyekben, de amiben meg előre tudtunk lépni, ott egy magyar kormányzó párttal ellentétes vagy ahhoz különböző politikai családhoz tartozó párt vezetőivel történt megállapodás alapján tudtunk előrelépni.

A bővítési politika jövőjével kapcsolatban a következőt tudom elmondani. Mi már akkor sem értettünk egyet Jean-Claud Junckerrel, amikor a hivatalba lépésekor elmondta, hogy 2025-ig nem lesz bővítés, mert azért mondjuk ennél inspirálóbb beszédet is mondhatott volna a nyugat-balkániak számára. Nem értünk egyet ezzel azért sem, mert a bővítési politika simán lehetne egy sikeres uniós politika, és maga a bővítés lehetne az Európai Unió számára sikertörténet, és ilyenre szükségünk van, mert jelenleg arról szólnak a hírek, hogy migrációs válsággal nézünk szembe, hogy nő a terrorfenyegetettség, és hogy kilépnek a britek. Tehát jó lenne egy pozitív hír is.

Például ha egyre többen vagyunk és ha a britek valóban kilépnek, ez lesz az első alkalom az Európai Unió történelmében, amikor változik a tagországok száma, és az csökken. Ilyen még soha nem volt, mindig, amikor változott a tagországok száma, akkor nőtt, és szerintem vissza kéne térni ehhez a trendhez. És nem pontosan értem, hogy mondjuk Montenegró csatlakozása milyen kockázatot jelenthetne az Európai Unió számára. Hatszázezren vannak, euróval fizetnek, NATO-tagok, és az elmúlt egy évben az utolsó tárgyalási fejezetet nem nyitották meg velük.

Tehát jobb lenne, ha a finnek is arra koncentrálnának, hogy hogyan tudnák bővíteni az Európai Uniót, mint hogy mindenfajta mondvacsinált, hazug tortúrákat folytatnak közép-európai országokkal szemben. Mert egyetlenegy tárgyalási fejezetet kéne megnyitni a montenegróiakkal, mert egy van hátra: a versenyjog. A montenegróiakkal történő versenyjogi fejezet megnyitása milyen biztonsági kockázatokat jelent az Európai Unió számára? Komoly képzelőerővel kell rendelkezni hozzá, és ezt az egy fejezetet több mint egy éve nem nyitják meg!

Tehát mondjuk jó lenne, ha az elnökségek is a munkájukra figyelnének, és nem különböző önmegvalósító, közép-európaiakat mondvacsinált módon támadó akciókat folytatnának. Mert ha az ember megkérdezi, hogy a legnagyobb finn médiacsoport médiakoncentráltsága hány százalékos, akkor az mondjuk közelít a százhoz. Csak ennyit így zárójelben. Tehát azt gondolom, hogy a bővítési politika lehet sikeres, és ez érdekünk is. És itt hadd kössem össze az ön kérdését - nem akarok csapongani - Demeter Márta képviselő asszony kérdésével, vagy talán több ellenzéki képviselőtársunk is felvetette, hogy én azt gondolom: igen, az a magyar nemzeti érdek és az európai érdek egybeesése, ami a bővítési politika során megnyilvánul. Tehát, amikor a bővítési biztos majd, remélhetőleg sikereket fog elérni a bővítés tekintetében, akkor magyar nemzeti érdeket is fog szolgálni. Mert Magyarországnak, szerintem legalábbis az a nemzeti érdeke, hogy a nyugat-balkáni országokat integráljuk az Európai Unióba, minél délebbre toljuk a védvonalat, bevegyük a szerbeket, montenegróiakat, tárgyaljunk a macedónokkal, észak-macedónokkal és az albánokkal. Mint ahogy, szerintem az is érdeke Magyarországnak egyébként gazdasági, politikai és energiaellátási szempontból is, hogy például a türk tanácsban érintett országokat, akivel, mindegyikkel van partnerségi megállapodása egyébként az Európai Uniónak, majdnem, talán egy kivételével, azokkal szorosabbra fűzzük az együttműködésünket. Tehát én azt gondolom, hogy a bővítési biztos igenis tud magyar nemzeti érdekeket szolgálni, sőt bármelyik európai uniós tud magyar nemzeti érdeket szolgálni, mert a magyar nemzeti érdek, legalábbis az esetek döntő többségében egybe kell hogy essen az Európai Unió érdekeivel.

Na most, ami a diplomáciai képzést illeti, tisztelt elnök úr, szeretném önöket tájékoztatni arról, hogy szerintem azóta nem voltam itt a bizottságban, hogy egy újabb szakterülettel bővült a minisztérium portfoliója, ami éppen a diplomáciai képzésre és a magyar kormány által finanszírozott ösztöndíjprogramok folytatására vonatkozik. Erre egy államtitkár is került kinevezésre Pacsay-Tomassich Orsolya személyében. A lényeg a következő: megállapodás született a Nemzeti Közszolgálati Egyetemmel. Jövő év szeptemberétől indul a képzés. A minisztérium struktúráján belül jön létre a Diplomáciai Akadémia, amely részint a belső képzéseket fogja végrehajtani, részint pedig az NKE számára ad egy szakmai megrendelést, ahol pedig lebonyolítják az egyébként már más szakokon, más iskolákban diplomát szerzett fiatalok egyéves képzését, amely szükséges lesz ahhoz, hogy a Külügyminisztérium berkeiben szolgálhassanak. Jelenleg itt tartunk.

Alelnök úr kérdésére szeretném válaszolni, hogy az Egyesült Államokkal zajlanak a tárgyalások a fegyverbeszerzés tekintetében, és az amerikai kongresszus jóváhagyta azt a keretet, amelynek értelmében 180 rakéta beszerzésére nyílik

lehetőség. Innentől kezdve az egy pénzügyi, kereskedelmi, gazdasági kérdés, a nemzetbiztonsági mellett természetesen, hogy sikerül-e megállapodást kötni. Emellett, jelzem zárójelben, hogy a német Bundestag által kiadott engedélyek alapján az idei esztendő második félévében Magyarország volt a legnagyobb fegyverimportőr Németországba.

A washingtoni nagykövet kapcsán pedig azt tudom önnek mondani, hogy kifejezetten jó teljesítményt nyújt, én elégedett vagyok vele, az amerikai partnerekkel egy folyamatos kapcsolattartást biztosított, és természetesen semmi okot nem látok arra, hogy ne töltené ki a mandátumát.

Ami a Dunaferrt illeti, tisztelettel, alelnök úr, én azt gondolom, hogy a Dunaferr zavartalan működése vagy működésének fenntartása egy nemzetgazdasági érdek, tekintettel arra, hogy több ezer magyar ember dolgozik ott közvetlenül, a beszállítói hálózatban pedig még többen. Ugye, az acélipar Európa- és világszerte komoly kihívásokkal néz szembe. Én felvetettem az orosz ipari miniszternek, aki itt volt Putyin elnök úr kíséretében, hogy mi nyitottak vagyunk minden egyes olyan megoldásra, amelynek nyomán a Dunaferr további működtetése biztosított lehet. Nyitottak vagyunk akár arra is, hogy arról tárgyaljunk a tulajdonossal, hogy adott esetben Magyarország, magyar állami vagy nem állami vállalati szereplők tulajdont szerezzenek a Dunaferrben. Tehát az erre vonatkozó nyitottságunkat én közöltem az orosz kormánnyal, közöltem az orosz ipari miniszterrel. Nem részesültünk elutasításban, ugyanakkor egyelőre konkrét tárgyalások nem zajlottak a tulajdonszerzés vonatkozásában. De még egyszer mondom: szerintem indokolt, hogy legalábbis pozíciófelmérő vagy álláspontfelmérő megbeszéléseket folytassunk ebben a kérdésben.

Az osztrákok által vezényelt nyugat-balkáni európai uniós kezdeményezéshez csatlakoztunk, az osztrák külügyminisztériumból talán a múlt héten kerestek meg minket - nemcsak minket, lengyeleket, szlovákokat, más, köztudottan bővítést támogató országokat is -, hogy a külügyminiszter kollegák csatlakozzanak ehhez a felhíváshoz. Mi is csatlakoztunk természetesen.

A magyar-orosz kapcsolatok vonatkozásában a következőt tudom mondani: van egy nehezen elhanyagolható jelenség, amit szankcióknak hívnak, amely szankciók nyomán a magyar vállalati szféra a szankciók életbe lépése óta 8,5 milliárd dollárnyi exportlehetőségtől esett el. A szankciók Európai Unió által elvárt hatásairól szerintem nagyon hosszasan lehetne itt vitázni, mármint, hogy azok mennyire voltak sikeresek vagy mennyire nem, akár politikai vagy gazdasági szempontból. Oroszország a második számú kereskedelmi partnerünk volt a szankciók bevezetését megelőzően, azóta a 14. helyre esett vissza. Ha ön megnézi, hogy európai országokra vetítve milyen hatása volt a szankcióknak, akkor azt látjuk, hogy minél nagyobb egy ország, és minél nyugatabbra van, annál kevésbé érte negatív hatás. És minél kisebb, minél közelebb van Oroszországhoz, annál negatívabb hatás érte.

És hogy micsoda képmutatás zajlik ebben a dologban, csak a tavalyi évet, ha megnézzük, a három kontinentális G7-tag a következőképpen alakította a kereskedelmi forgalmát Oroszországgal: Németország 56 százalékkal növelte az oroszokkal fenntartott kereskedelmi kapcsolatát, 56 százalékkal! A franciák 40 százalékkal, az olaszok meg 37 százalékkal. Csak hogy a három G7-es országot említsük, és amikor a holland kollegám a múltkor próbált így oktatni engem orosz kapcsolatokból, akkor megkérdeztem, hogy tudja-e, hogy egyébként ők hogyan állnak. Mondta, hogy nem. Mondtam, hogy 23 százalékkal nőtt a holland-orosz kereskedelmi forgalom a tavalyi esztendőben. Tehát lehet, hogy azért a képmutatásból egy kicsit vissza kéne venni. Mert azok az országok növelik a kereskedelmi forgalmukat az oroszokkal, akik a legjobban kérik rajtunk számon, hogy miért találkozik minden évben egyszer az orosz elnök meg

a magyar miniszterelnök. Minden évben egyszer. És miközben nem múlik el úgy NATO vagy EU külügyminiszteri tanácsülés, hogy az oroszok ne szerepelnének a napirenden, a dánok megadták az engedélyt az Északi Áramlat 2 építéséhez és a legnagyobb nyugat-európai vállalatok építik közösen a Gazprommal az Északi Áramlat 2-t. Tehát azért, mondjuk, hogy ki folytat szervilis politikát az oroszokkal, meg ki milyen szinten működik együtt az oroszokkal, az szerintem egy ténybeli kérdés.

Azt mi világossá tettük, hogy mivel Oroszország egy realitás ebben a térségben, ezért nem lehet azt megengedni magunknak, hogy ne tartsunk velük kapcsolatot, ezért minden évben van egy csúcstalálkozó. Lukács képviselő úr felvetette a Szputnyik nevű médium nyomán, tegnap láttam, hogy ez valami óriási szenzációként lett itthon tálalva, hát minden évben találkozik az orosz elnök és a magyar miniszterelnök. Nézzék vissza az elmúlt éveket: egyszer Magyarországon, egyszer Oroszországban. Minden évben egyszer. És utána mindig tartanak egy sajtótájékoztatót, és elmondják, hogy mi volt a találkozókon, és én magam jó nagyokat szoktam derülni akkor, amikor még a négyszemközti találkozókon is én ott vagyok. Én ott vagyok, és mindent hallok, és amikor megírják, hogy miről volt szó azokon a találkozókon, szóval tényleg, na, azért a komolyságnak meg a komolytalanságnak is van egy olyan határa, amit azért elég durván át szoktak lépni ilyen esetekben.

Tehát a szankciók kereskedelmi hatásától, tisztelt alelnök úr, sajnos nem tudunk eltekinteni. És akkor itt összekötném az ön kérdését és Demeter Márta kérdését arra nézvést, hogy hol lehet egyébként remény arra, hogy a magyar-orosz kereskedelmi, gazdasági kapcsolatokat szorosabbra fűzzük, illetve, hogy milyen eredményeket értünk el vállalati szinten. És ez jól fogja mutatni azt, hogy a kereskedelmi kapcsolatok visszaesését beruházási kapcsolatokkal lehet valamennyire kompenzálni. Támogatásokat adunk magyar vállalatoknak ahhoz, hogy Oroszországban hajtsanak végre beruházásokat. Ezeket jellemzően az Eximbankon keresztül adjuk versenyképesség-javító, illetve beruházási hitelek formájában. Itt van az Agrofeed Kft. Tula megyében, 12 millió euró értékben zöldmezős beruházással épített egy takarmány-, premixgyárat Oroszországban, az orosz piac öt legerősebb szereplője közé bekerültek, ezt követte egy egymillió eurós labornak az építése, több mint százan dolgoznak az Agrofeednél Tula megyében, és összesen 10 százalékos piaci részesedéssel rendelkeznek. Második vállalat, amelynek segítettünk az orosz piacon való érvényesülésben, a Sanatmetal Kft., a Kaluga megyei Obninskban hoztak létre egy gyárat, ahol orvosi segédeszközöket gyártanak, ortopédiai és traumatológiai eszközöket. Az orosz piacon történő termékértékesítési jogosultságot is megkapták a mi segítségünket követően. Én magam többször tárgyaltam erről az orosz ipari miniszterrel. Október 8-án megjött az engedély. A beruházás értéke 4 millió euró volt, 60 embert foglalkoztatnak.

A Bácsalmási Agráripari Zrt. a Mordvin Köztársaságban hoz létre egy 34 millió euró értékű tejelő tehenészetet. Az üzembe helyezés jövő év októberében történik. Az AgroFood - előbb volt egy Agrofeed, most van egy AgroFood - egy vegyesvállalat. Húskészítmény-gyártó üzemet hoznak létre a parfentyevói ipari parkban, ez 120 kilométerre van Moszkvától, ha meg akarja keresni. 4800 tonna éves húskészítmény-gyártási kapacitást hoznak létre. Alapkőletétel márciusban volt, 125 új munkahely jön létre, jövő év elején fejezik be a beruházást, értéke 19 millió euró.

A Richter piaci szerepvállalása kapcsán számtalan tárgyalást folytattam az orosz egészségügyi és kereskedelmi miniszterrel, amely tárgyalások végén idén márciusban a vállalat megkapta a Reagila nevű készítmény piaci forgalmazásához és társadalombiztosítási támogatásához szükséges döntést, illetve engedélyt. Ennek nyomán odavitték a gyártást, 17 millió euróval növelik az ottani beruházásaikat. További 30 új munkahelyet teremtenek, és magasan kvalifikált embereket vesznek fel.

Emellett segítettünk a Wizz Airnek, hogy megindítsa a Budapest-Kazany légijáratot. Október 30-án, éppen az orosz elnök budapesti látogatásakor az is megindult, illetve a Fővárosi Vízművek egy uráli vízművel közös beruházása 2020. február elején kerül majd átadásra. Az 28 millió euró volt, víztisztító állomás megépítése.

Ezek azok a beruházások, amelyeket magyar vállalatok hajtottak végre Oroszországban, és amelyekhez állami segítséget nyújtottunk. És azt gondolom, tisztelt alelnök úr, hogy ez az a terület, tehát a mezőgazdasági, az élelmiszer-ipari, a gyógyszeripari és az orvosi műszerek területe lehetnek azok az iparágak, ahol az előrelépést majd el tudjuk érni.

A Huawei kapcsán a következőt tudom önöknek mondani. Tudom, hogy mondtam és tudom, hogy hallották, de hát az a helyzet, hogy Magyarországon van 3 nagy mobilszolgáltató. Ebből a 2 legnagyobb - amelyik egyik sem magyar, egyik sem kelet-európai, egyik sem közép-európai, hanem mindkettő nyugat-európai - saját maga úgy döntött, a Huaweijel építteti ki a rendszerét. Azt javaslom, hogy kopogtassanak be Londonban meg Berlinben a vállalati központokba, és kérdezzék meg a Vodafone-t meg kérdezzék meg a Deutsche Telekomot, hogy miért döntöttek így.

Szeretném megkérdezni, hogy mit kellett volna tenni a magyar kormánynak. Azt mondani, hogy a Huaweijel a Vodafone nem köthet szerződést? Vagy azt kéne mondanunk a Deutsche Telekomnak, hogy nem köthetnek szerződést a Huaweijel? És miért is nem?

Én a hírszerzést felügyelő miniszter is vagyok. Soha senki nem tett le az asztalomra olyan jelentést, amely azt bizonyította volna, hogy a Huawei a magyar nemzetbiztonsági érdekeket megsértené. Ha önöknek van tudomásuk ilyen jelentésről - nem politikai lufiról, hanem van tudomásuk ilyen jelentésről -, ilyen bizonyítékról, akkor legyenek kedvesek azt elém tárni, hogy a szükséges döntéseket meg tudjam hozni. Ezt elmondtam az amerikai, a német, a francia, a brit és az összes nyugat-európai és észak-amerikai partneremnek, hogy amint ilyen jelentést kapok, nyilván meg fog változni a helyzet, de ilyen jelentést még senki nem hozott.

Az megint egy másik kérdés, hogy vajon technológiai fejlettség szempontjából akár a Vodafone, akár a Deutsche Telekom kivel kellett volna hogy szerződést kössön? Én nem tudom, csak fölteszem mint egy nyitott végű kérdést.

A kínai beruházásokról meg annyit, még egyszer mondom: Magyarországon 16 kínai beruházás van, 16 nagy kínai vállalat van jelen. Ebből 12 globális vállalatfelvásárlás eredménye. Kérdezzék meg az amerikai tulajdonosokat, a németeket, a franciákat, a kanadaiakat meg a svájciakat, hogy ugyan miért adták el magukat a kínaiaknak.

Négy esetben volt olyan, hogy idejöttek a kínaiak, és vagy magyar céget vettek meg vagy létrehoztak egy zöldmezős beruházást. Az egyik például Komáromban a BYD nevű buszgyár, elektromos buszokkal, ami azért nemzetbiztonsági kockázat szempontjából szerintem limitált, főleg úgy egyébként, hogy az amszterdami, a helsinki meg a londoni reptérre gyártanak buszokat.

Amikor arról beszélünk, hogy a keleti kapcsolatok hogyan néznek ki, akik minket leckéztetnek, azok kötik a legnagyobb bizniszeket, vegyük már észre! Nézzék! Azt, hogy nemzetiségi alapon diszkriminájunk vállalatok között, az meg nem fog menni! Nem fogjuk azt mondani, hogy akkor innentől kezdve kínai vállalatok nem jöhetnek Magyarországra, mert a Huaweijel szemben jelenleg mást mondani, mint hogy kínai, nehéz!

A gázellátás tekintetében a következőt szeretném mondani Déli Áramlat kontra Nabucco. Talán alelnök úr utalt is alelnöktársának arra, hogy amikor a Déli Áramlat építéséről szó volt, akkor futott egy európai projekt is vele párhuzamosan, és akkor mi

azt gondoltuk, hogy az európai projektet kellene előnyben részesíteni. Most a helyzet sajnos nem így néz ki, mert jelenleg egy európai projekt fut, tisztelt képviselőtársaim, az egy német-orosz, az Északi Áramlat II. Ami egy új gázvezeték Oroszország és Németország között, tehát miközben minket próbálnak lebeszélni arról, hogy déli irányból Ukrajnát megkerülő módon is gázvezeték-rendszert hozzunk létre, amellyel gázt tudunk venni az oroszoktól, addig a nyugat-európaiak bőven és vidáman építik az Északi Áramlat II-t.

Arról már nem is beszélek, hogy mind a cseh, mind a német szabályozó hatóság hozzájárult ahhoz, hogy a Gazprom azt hiszem, 2039-ig, ha jól emlékszem, lefoglalta a német-cseh interkonnektor kapacitásának a 80 százalékát. És amikor ugyanezt a magyar-szlovák átmeneten is megpróbálták megcsinálni, akkor a magyar szabályozó hatóság fellépett ellene.

Tehát megint az, hogy ki hogyan működik együtt az oroszokkal? Arra kérem önöket, hogy legalább minimálisan tartsák tiszteletben a tényeket! Egyébként az jó hír - és itt visszakapcsolódok a türk tanácshoz meg Azerbajdzsánhoz, hogy az azeriek úgy döntöttek, hogy a Sah Deniz 2 nevű mezőn növelik a kitermelést hamarosan. Most, november 30-án, ami talán most jön majd valamikor, a transzanatóliai vezetéknek a törökországi szakaszát is átadják, ami bekapcsolódik majd a transzadriai vezetékbe, ami majd megteremti a lehetőséget arra, hogy 2023-tól körülbelül a kaukázusi gázforrások eljuttathatók lesznek Közép-Európába. Tehát ez nekünk egy jó hír, akkor majd lesz egy diverzifikációs lehetőség.

Gruevszki miniszterelnök úr kapcsán azt tudom megerősíteni, amit eddig is mondtam. Szerintem ma Magyarországon Gruevszki miniszterelnök úrnál senki sem ismeri jobban a macedóniai/észak-macedóniai folyamatokat. Én rendszeresen meg szoktam őt kérdezni, mit gondol, hogy látja. Észak-Macedónia az egyik kulcsország a Nyugat-Balkán tekintetében. Az Észak-Macedónia irányú bővítése az Európai Uniónak és a NATO-nak szerintem egy fontos kérdés, úgyhogy a jövőben is fogok vele beszélgetni, és meg fogom kérdezni, hogy hogyan látja a balkáni folyamatokat. Szerintem ma a teremben mindannyiunknál több tapasztalattal rendelkezik abból a térségből. Ha majd valamelyikünk több tapasztalatra tesz szert, akkor majd inkább őt kérdezem meg.

Ami az Információs Hivatalt illeti, ott a belső változtatások igazából olyan strukturális változtatások, amelyek a kor kihívásaihoz igazodnak. Én már a tavaly májusi meghallgatásomon a Nemzetbiztonsági bizottságban is elmondtam, hogy szeretném erősíteni azt a vonalat, amely a gazdasági hírszerzést jelenti. Aztán persze tudom, hogy ezt önök hogy fordították le, de a lényeg az, hogy ezt azért gondoltam, mert utalva a másik alelnök úr, Balla Mihály kérdésére, öldöklő küzdelem folyik a világban az új világgazdasági korszakot meghatározó technológiákat felvonultató beruházásokért.

Itt minden egyes ország igénybe vesz mindenfajta eszközt és segítséget, persze törvényes keretek között. Egy olyan ország, mint a mienk, ahol az FDI/GDP-mutató a legmagasabb a térségben, ahol export/GDP-mutatóban a 6. legnagyobbak vagyunk az Európai Unióban 89,4 százalékkal, elementáris fontosságú a gazdasági hírszerzés kérdése.

Szíria és Törökország kapcsán pedig a következőt tudom mondani. Ezt alelnök úr is kérdezte, de Demeter Márta képviselő asszony is, tehát ha nem bánják, itt is együtt válaszolnék. Szerintem az növeli a migrációs nyomást és amiatt indulnak meg újabb migrációs hullámok, hogyha a nemzetközi politikában továbbra is arra koncentrálnak, hogy hogyan inspirálják az újabb hullámokat ahelyett, hogy hogyan segítenék az embereket visszatérni. És a török elnök világossá tette itt, Budapesten meg korábban is, talán nyilvánosan is: két döntési lehetősége van azok után, hogy négymillió

bevándorló/menekült él Törökország területén, akikre ha jól emlékszem, 40 milliárd dollárt mondott, hogy ennyit költöttek.

Két lehetősége van. Vagy megteremti a lehetőséget arra, hogy ezek az emberek visszatérjenek Szíriába, vagy kinyitja az ajtókat Európa irányába. És hogy itt mi a magyar nemzet érdeke, az nem is kétséges. És arra vonatkozóan pedig, hogy a keresztények mit gondolnak erről, tényleg ne vegye udvariatlanságnak, tisztelettel kérem, most úgyis itt vannak Budapesten a vezetőik, kérdezze meg őket, hogy kik alatt érzik magukat inkább biztonságban. És akkor lehet, hogy majd ilyen kérdéseket nem fog feltenni. Én megkérdeztem őket, én rendszeresen egyeztetek velük, és meg fog lepődni a véleményükön. Úgyhogy azt javaslom, hogy ebben az ügyben maguktól az érintettektől szerezze be a szükséges információt.

Juhász Hajnalka képviselő asszonynak a következőt szeretném mondani. Amikor az Észak-atlanti Tanács ülésére sor került Kijevben, akkor egy közös nyilatkozatot kezdtek szövegezni, és mi világossá tettük, hogy mi ehhez csak akkor adjuk a támogatásunkat, konszenzus kell hozzá, csak akkor adjuk a támogatásunkat, ha abban szerepelnek a Velencei Bizottság ajánlásai, és azt nagyon-nagyon sokáig nem akarták az ukránok belevenni a nyilatkozatba. Végül a NATO-főtitkár és az ukrán elnök találkozóján sikerült meggyőzni az ukrán elnököt arra nézvést, hogy jobb, ha ez szerepel, és miután kiderült, hogy az ukránok vállalják ennek a kötelezettség-végrehajtásnak a szerepeltetését a nyilatkozatban, akkor úgy döntöttünk, hogy rendben van. Én azt gondolom, hogy megérte itt is kitartani, volt nyomásgyakorlás, volt meggyőzési, inspirálási kísérlet, de azt gondolom, hogy helyes döntés volt, hogy elvittük a végsőkig ezt.

Ami a szigorú ellenőrzést illeti migráció tekintetében, hát én azt gondolom, hogy ha van olyan ország, amelyik szigorúan ellenőriz, azok mi vagyunk, és ezt fenn is fogjuk tartani, nem fogjuk engedni, hogy illegális bevándorlók bejöjjenek Magyarországra. Marad a kerítés, maradnak a rendőrök, maradnak a katonák, akik fantasztikus teljesítményt nyújtanak, de mindezzel együtt, szerintem jobb lenne elkerülni azt a jelenséget, hogy mondjuk, megindul akárhány százezer illegális bevándorló Törökország irányából, és az első fizikai akadály, amivel találkoznak, az a magyar határkerítés. Ezt a jelenséget szerintem senki nem kívánja magának, jobb lenne, ha ezt el tudnánk kerülni.

A klímaváltozás elleni küzdelem tekintetében a következőt tudom mondani: szerintem - remélem, ebből nem lesz baja - koncepcionálisan nincs köztünk vita, mert hogy a klímaváltozás ellen fel kell lépni, az evidens. Az egy másik kérdés, tisztelt képviselő asszony, nem tudom, hogy önnek ebben mi az álláspontja, de azt mondani, hogy 2050-re az Európai Unió kibocsátása klímasemleges lesz, ezt is lehet mondani. De szerintem csak akkor lehet mondani, ha van egy világos terv, hogy hogyan jutunk el ide. Tehát van egy világos technológiai, egy világos fejlesztési és egy világos pénzügyi terv. Mert ha bárki komolyan gondolja, hogy el kellene érni azt, hogy az Európai Unió 2050-re klímasemleges legyen, akkor én azt feltételezem, hogy erre vannak számítások, van terv, pénzt allokálnak hozzá. Például a következő több éves költségvetési keretről szóló vitában ezt valamilyen módon szerepeltetni kell. De mindaddig, amíg ez nincsen meg, addig azt kell mondjam, hogy szerintem mindkettőnk elégedetlenségére ezt csak valaki egy ilyen kommunikációs lufiként fújja, ami az egész ügy komolyságához képest méltatlan. Tehát én azt gondolom, hogy ha el akarjuk azt érni, hogy 2050-re az Európai Unió klímasemleges legyen kibocsátás szempontjából, érjük el! Akkor ahhoz legyen egy terv, és legyen világos, hogy az ehhez szükséges technológiai fejlesztések hogyan valósulnak meg, azokat ki finanszírozza, és hogyan finanszírozza, és egyébként mi lesz azokkal, akik, mondjuk, ezen technológiai változások miatt adott esetben elveszítik a munkahelyüket, vagy át kell őket képezni, és a többi. Szerintem kell egy, úgy szokták

ezt mondani, hogy comprehensive, tehát átfogó, mindenre kiterjedő terv, hogy hogyan érjük ezt el. És akkor szerintem egy irányba evezhetünk. Itt némi, bár azt hiszem, most nem tetszett erről beszélni éppen, de némi kétséget ébreszt bennem, hogy mondjuk, a Paks II. kapcsán az önök által elfoglalt álláspont, mármint az LMP által elfoglalt álláspont, ha jól értem legalábbis, és a klímasemlegesség iránti elkötelezettség hogy jön pontosan össze. Ezt én nem értem, de ez lehet, hogy az én hibám, mert én azt gondolom... igen, az én hibám, ezt ismerjük el, merthogy én azt gondolom, hogy nukleáris erőművek nélkül a klímacélok teljesítése legalábbis kihívásokkal terhelt. Tehát én azt gondolom, hogy a Paksi Atomerőmű építése az egyik legfontosabb lépés abba az irányba, hogy Magyarországon a károsanyag-kibocsátást csökkenteni tudjuk, mint ahogy egyébként a napenergiába történő beruházásokat is fontos eszköznek tartom ebben a tekintetben.

És ha már - hogy ne maradjon semmilyen kérdés megválaszolatlanul - azt tetszett kérdezni, hogy milyen orosz vállalati szerepvállalás történt itt Magyarországon, akkor például a Paksi Atomerőmű kapcsán beszámolhatok önnek arról, hogy egy nagyon fontos orosz-amerikai gazdasági együttműködésnek adhatunk platformot a Paksi Atomerőmű bővítése kapcsán vagy építése kapcsán, tekintettel arra, hogy a paksi beruházás legnagyobb beszállítója vagy alvállalkozója az a General Electric, ami egy amerikai vállalat, ugyanis a turbinákat, majdnem a beruházási költségek 10 százalékáért éppen ők gyártják. Sőt legutóbb az irányítástechnikai tendert egy francia-német konzorcium nyerte meg a Framatome és a Siemens részvételével. Tehát egy orosz-magyar-amerikai-német-francia beruházásról beszélhetünk jelenleg.

Ami az autóipart illeti, az autóipar részesedése a feldolgozóipari kibocsátásból 29,9 százalék, Magyarországon 176 543-an dolgoznak jelenleg az autóiparban. Az autóipar termelési értéke az idei esztendő első kilenc hónapjában majdnem 10 százalékkal nőtt. A tavalyi esztendőben 8900 milliárd forintot ért el, szerintem jó esély van arra, hogy jövőre el fogja érni a 10 ezer milliárd forintot. És hogy mennyire versenyképes mindaz, amit az autóipar csinál ma Magyarországon, abból látszik az, hogy 90,8 százalékos exporthányaddal dolgoznak a magyarországi autóipari vállalatok. Önnek igaza van abban, hogy nemcsak az energiaellátásban, hanem az ipari tevékenység szempontjából is a diverzifikáció egy kulcskérdés. És ezért gondolom azt, hogy az a befektetett energia, amelyet annak érdekében mobilizáltunk, hogy Magyarországra minél több elektromosautó-ipari vállalat érkezzen, magyarul, hogy ne csak a tradicionális autóipari korszak, hanem az új autóipari korszak beruházásai is ide Magyarországra jöjjenek, az megérte. És azzal, hogy a Doosan, SK Innovation, a Samsung SDI, az Shinheung, mind-mind idehozták az ezzel kapcsolatos nagyberuházásaikat, ezek Magyarország szempontjából jó hírek.

Na most, arról hadd adjak önnek tájékoztatást, hogy a stratégiai partnereink, amiből 83 van összesen, a magyar beszállítói hányaduk 59 százalékra nőtt a megállapodások aláírásakor mért 54-hez képest. Ez eurómilliárdokban mérhető. Tehát, amikor ön arról beszél, hogy a magyar kkv-kat kell támogatni, a legnagyobb egyetértésemmel találkozik. Abban viszont már kevésbé értünk egyet, hogy hogyan kell őket támogatni. Mert szerintem a kérdés nem fekete-fehér, hogy vagy a kkv-kat támogatjuk vagy a nagyvállalatokat. Én azt gondolom, hogy a kkv-k támogatásának egyik leghatékonyabb módszere éppen az, hogy az általuk előállított termékekre és szolgáltatásokra megteremtjük a folyamatosan és dinamikusan növekvő keresletet. És éppen ezért, amikor pénzügyi támogatásról meg stratégiai együttműködésről tárgyalunk, akkor mindig tárgyalunk a magyar beruházói hányad folyamatos növeléséről is. És nálam, a beruházásösztönzéssel foglalkozó ügynökségnél ezért hoztam létre egy részleget, ami kifejezetten ezzel foglalkozik, hogy a Magyarországon működő nagyvállalatok számára készíti fel a magyar kkv-kat vagy akár nagyobb

vállalatokat is, hogy be tudjanak kerülni a beszállítói hálózataikba. Szerintem ez az állam kötelessége, és én azt javaslom, hogy kérdezze meg a Magyarországon működő nagyvállalatokat, vagy egyszer jöjjön el hozzánk a beruházásösztönzési ügynökséghez, nézze meg ennek a részlegnek a működését, a kollégák be fogják mutatni, hogy melyik nagyvállalatnak melyik magyar kis-, közepes vagy éppen nagyvállalatot közvetítették ki, és szerintem örömmel fogja tudomásul venni a képviselő asszony ezt a jelentést.

Egyébként pedig az Eximbank mellett több olyan tőkealap is létrejött, amely az ön által jelzett, és valóban létező jelenséget próbálja kezelni, amely ugye, arról szól, hogy magyar kis-, közepes vállalatok, amikor létrehoznak valami nagyon egyedülállót, valami nagyon jót, valami nagyon innovatívat, akkor mi történik? Általában jön valaki, és megveszi őket. És jó lenne ezt az életciklust minél kijjebb tolni, és ezért az Exim több tőkealapja is foglalkozik ezzel a kérdéssel.

Dunakeszi Járműjavító ügyében, ne haragudjon, mivel nem felügyelem a nemzeti vagyont, ezért nem tudok önnek választ adni arra a kérdésre, hogy a telekkel mi a helyzet, meg mennyiért adják el, meg hogyan adják el. Nem az én portfoliómba tartozó kérdés, de a nemzeti vagyont felügyelő kollégám biztosan szívesen válaszol önnek.

Ami az egyiptomi beruházást illeti, ott a jogszabályok világosan beszélnek: 50 százaléknak kell lennie a magyar hányadnak. Tehát, amire az 1300 vasúti kocsi előáll, az 1 milliárd 70 millió dolláros megrendelés teljesítése során, ott a végén kell majd meghúzni az értékelést, és ott kell lenni 50 százalékos magyar részvételnek, illetve magyar hányadnak. Ha ez nincs meg, akkor az a törvényekkel ellentétes.

Kifektetési stratégiára azt tudom önnek mondani, hogy jelenleg a költségvetés 2,85 milliárd forintot allokált, az én minisztériumom kezeli ezt az összeget, és ezt a Szerbiában beruházást végrehajtó vállalatok vissza nem térítendő támogatás formájában tudják megkapni. Amint elindítjuk ezt a programot, természetesen ugyanolyan nyilvános lesz, mint ahogy az EKD-beruházások nyilvánosak, minden egyes sajtótájékoztatót 80 százalékban én magam, 20 százalékban pedig a miniszterhelyettes úr tartott eddig a beruházásokról. Mindenhol bemondtuk, hogy mekkora állami támogatást kapott a cég, milyen feltételek mellett, ugyanígy fog történni ez a tőkekifektetés vonatkozásában is.

A Maarif iskola vonatkozásában, először egy külügyminiszteri találkozón vetette fel Çavuşoğlu külügyminiszter úr, hogy... most már nem emlékszem, hol volt, ne haragudjon érte, vagy Isztambulban vagy Ankarában vagy Budapesten vagy valamelyik nemzetközi találkozó margóján, hogy újabb török iskolát szeretnének létrehozni. Én tájékoztattam őt arról, hogy Magyarországon hogyan lehet létrehozni egy iskolát, és ezek után ők ezt maguk intézték a magyarországi hatóságokkal, folyamatosan tájékoztattak minket, ha valami segítségre volt szükségük, valamit nem értettek, akkor mi arról mindig adtunk számukra tájékoztatást természetesen.

A Budapest-Belgrád-vasútvonal építése kapcsán azt tudom önnek mondani, hogy itt egy komoly versenybe neveztünk be, amely verseny arról szól, hogy az immáron kínaiak által tulajdonolt pireuszi kikötőbe behajózott kínai áruk milyen irányban érkeznek majd vagy szállítódnak tovább Nyugat-Európa irányába. Több versenytársunk is van. A Budapest és Belgrád közötti vasútvonal felújításával, kétvágányúsításával, végigvillamosításával lehetőséget teremtünk arra, hogy rajtunk keresztül menjen a leggyorsabb szállítási útvonal.

Zajlanak már most felújítási munkák a Pireusz és Belgrád közötti szakaszon, de egyébként bármilyen más irányba menne tovább a forgalom, az nagyjából Belgrádig ugyanarra kellene, hogy jöjjön, tehát ebből a szempontból itt ez nem versenytényező, de mind a görög, mind a szerb kollégák jelezték, hogy egyrészt a Belgrádtól délre eső

szakaszon, másrészt pedig a görög szakaszon részben folytatnak, illetve fognak végrehajtani fejlesztéseket.

Ami a Nemzetközi Beruházási Bankot illeti. Szeretnék nyomatékosan leszögezni valamit! Önök, általában a közvélekedés vagy valaki, aki erről beszél, orosz bankként hivatkozik erre. Az a helyzet, hogy mind a tulajdonosok számát, mind a tulajdonosi arányt tekintve NATO-többség van. Tehát 9 tulajdonosa van a banknak, abból 5 NATO-tag. És a többséget mi birtokoljuk.

Én továbbra is azt gondolom, hogy igenis érdekünk az, hogy minél több nemzetközi szervezetnek legyen itt a központja Budapesten, mint ahogyan talán a múlt héten vagy előző héten írtam alá megállapodást az ENSZ terrorizmusellenes küzdelemért felelős főtitkárhelyettesével arról, hogy az ENSZ Terrorizmusellenes Irodája itt, Budapesten hozza létre a regionális központját.

A Nemzetközi Beruházási Bank mióta Budapestre költözött, 11 százalékkal növelte a hitelállományát, 990 millió euróra emelkedett, az idei év végére el fogja hagyni az 1 milliárd eurót. Nekünk szerintem érdekünk, hogy újabb fejlesztési forráshoz jussanak a magyar vállalatok. Én magam is adtam már át olyan beruházást vagy tettem le az alapkövét olyan beruházásnak, amit részben a Nemzetközi Beruházási Bank finanszírozott, tehát szerintem ez nekünk továbbra is érdekünk.

Nem kérdezték, de válaszolok: van nyugat-európai NATO-tag, nagy ország, ami éppen elhagyni készül az Európai Uniót, amelynek állampolgára van a Nemzetközi Beruházási Bank magyarországi vezetősége között. Tehát egyébként ennyit arról, hogy itt ki milyen kémeket küld ide.

Természetesen minden egyes, a Nemzetközi Beruházási Bank vezérkarába vagy munkáltatói vagy munkavállalói körébe érkező személy a szükséges átvilágításon és ellenőrzésen átesik. Minden egyes esetben, mind a brit, mind az amerikai kollégákkal egyeztetünk az adott személyről, és csak ezek után kaphatják meg a tartózkodási engedélyt, vízumot, munkavállalási engedélyt. Van egy elég jó együttműködés a szolgálataink között ebben a tekintetben. Tehát a hitelállománya nő a banknak, és érdekünk, hogy még tovább nőjön.

Zsigmond Barna képviselő úr kérdései közül talán még a magyar-szerbet nem válaszoltam meg, a többit már nagyjából érintettem más ügyekben. A Minority SafePack kapcsán természetesen támogatólag lépünk fel. Köszönöm az ön tevékenységét is, amit részben a Külügyminisztérium munkavállalói állományába tartozva végez a határon túli magyarok helyzetének folyamatos javítása kapcsán. A magyar-szerb kapcsolatok tekintetében azt tudom önnek elmondani, hogy látszik, hogy ha van két, nemzeti érdeket első helyre helyező kormány, akkor az a kölcsönös tisztelet talaján állva nagyon bonyolult kérdéseket is meg tud oldani, és nagyon mély, korábban történelmi berögzöttségű konfliktusokon is felül tud emelkedni. És ez magyar-szerb vonatkozásban bizonyításra került. Szerintem a kölcsönös tisztelet és a nemzeti érdekek előtérbe helyezése jelenti itt a kulcsot, némi politikai stabilitással megfűszerezve.

Tehát Szerbiának is olyan vezetése van, amely abszolút stabil, a nemzeti érdeket helyezi első helyre és a tisztelet talaján állva közelít hozzánk, és felismerték, hogy a vajdasági magyarok nem tehertétel, hanem erőforrás. És a vajdasági magyarok egyfajta hidat képeznek köztük és Magyarország, ezáltal köztük és az Európai Unió között. Ezt felismerte a jelenlegi vezetés és ennek megfelelően korrekt együttműködést tudunk folytatni egymással. A hazatéréshez való jogban pedig egyetértek önnel, tisztelt képviselő úr. Azt szeretném jelezni, hogy alapvető emberi jog nincsen, hogy az ember felkel reggel, rábök egy országra, ahol élni szeretne, és annak érdekében, hogy odajusson, határok tucatjait sérti meg, amelyek biztonságos országok között húzódnak.

De olyan emberi jog viszont van, hogy mindenkinek joga van a saját hazájában békében és nyugalomban élni. És szerintem ennek a feltételeit kéne megteremteni a nemzetközi közösségnek.

Lukács László képviselőtársam vonatkozásában a következőt tudom mondani. A magyar-amerikai kapcsolatokban rendszeresen emlegetik az amerikai kollégák a Huawei szerepét, én meg rendszeresen elmondom nekik a ténybeli helyzetet. Ezt egyelőre nem érzékelem, hogy a magyar-amerikai kapcsolatok minőségére rányomta volna a bélyeget. Vannak ilyen kérdések, amelyeket egyszerűen folyamatosan felemlegetnek nekünk, felemlegetünk egymásnak, mert mi is szoktunk felemlegetni kérdéseket, például, hogy az Exxon Mobil miért nem hozza meg még mindig a beruházási döntését a romániai gázmezőn történő kitermelésről, ami a régió energiabiztonsága szempontjából jelentős előrelépés lenne, de azt tudom önnek mondani, hogy rendkívül korrekt politikai együttműködésünk van, és megteremtettük annak a lehetőségét, hogy a legérzékenyebb kérdéseket is fel tudjuk vetni egymásnak. Például az 5G-t rendszeresen felvetik, de én nem tudok ebben a helyzetben, képviselő úr, mást tenni, mint megkérdezni azt, hogy egyébként van-e amerikai alternatíva.

Az ukrán gáztranzit ügyében szeretnék önnek tájékoztatást adni arról, hogy idén december végéig be fogjuk fejezni azt az infrastrukturális fejlesztési munkát, amelynek eredményeként ha megváltozik a gázbetáplálás iránya a magyar rendszerbe, akkor az északkelet-magyarországi térséget is el tudjuk látni, mert eddig egy keletről nyugatra alakuló vagy szűkülő tölcsér volt, nagyjából - ha így leegyszerűsítve akarom mutatni - a magyar gázvezeték-hálózatunk, most ezt alapvetően meg kell fordítanunk vagy legalábbis változatosabbá kell tennünk. Ehhez technikai fejlesztésekre van szükség, ezeket már most végezzük, és december végére készen is leszünk. Ha tehát január 1-jétől egy molekulányi gáz sem érkezik Ukrajnán keresztül Magyarországra, akkor is az északkeleti területek gázellátását meg tudjuk oldani.

A kárpátaljai magyarság számára jelent-e garanciát a magyar gáztározók telítettsége? Jelent, tisztelt képviselő úr, hiszen Magyarország jelenleg is folytat reverz irányú gázszállítást Ukrajna irányába. Tehát itt is, amikor arról van szó, hogy mi nem vagyunk elkötelezettek az ukrán barátaink mellett, maradjunk annyiban, hogy én voltam az a miniszter, aki közöltem a Gazprom vezetésével, hogy megkezdjük a reverz irányú gázszállítást Ukrajnába. És tettük ezt úgy egyébként, hogy ki vagyunk szolgáltatva nagyjából az egyforrású gázszolgáltatásnak.

És ennek ellenére a szlovákokhoz hasonlóan megléptük azt, hogy mi reverz irányban gázt szállítunk az ukránoknak. A technikai lehetőség adott, a beregdaróci interkonnektorunkon ugyanúgy, ahogy beléptetés vagy beszállítás, kiszállítás is tud lenni, tehát amennyiben az ukránok növelni akarnák a Magyarországon keresztül szállított gáz mennyiségét, ez egy technikai kérdés. Talán 3 éve már szállítunk folyamatosan reverz irányú gázt Ukrajnába.

Jászberény és az Elektrolux kapcsán: köszönöm önnek a korrekt felvezetést, egy globális vállalati döntés eredménye mindaz, ami ott történt, van ilyen. Emlékezhetünk arra, amikor a Microsoft megvásárolta a Nokiát, úgy döntöttek, hogy az európai gyárakat bezárják és Vietnámba viszik a termelést. Komáromban is egy óriási gyárat kellett bezárni vagy zártak be akkor éppen úgy, hogy ahhoz aztán a komáromiaknak meg úgy általában nekünk, magyaroknak az ég egy adta világon semmi közünk nem volt. Így van ez az Elektrolux kapcsán is.

Annyi kiegészítést tennék képviselő úr, hogy a nyíregyházi fejlesztés és a jászberényi bezárás mindkettő egy-egy globális vállalati döntéscsomag eredménye, de egyik és a másik nincs ok-okozati összefüggésben a másikkal. Az Elektrolux fokozatosan vonja ki a kapacitásait és nem is teljes egészében. Egy akciótervet alkottunk meg annak érdekében, hogy Jászberény számára a következményeket

kezelni tudjuk. Ez jelenti 2 új beruházás kormányzati támogatását. Jelenti egy, az Elektrolux által majdan kiírandó pályázaton induló magyar cégek támogatását. Jelenti az Elektrolux itt maradó infrastruktúrájának értékesítésében való segítséget.

Vannak akkora csarnokaik, amikhez fogható kész csarnok ma Magyarországon nagyon kevés van. Tehát aki gyorsan akar termelést beindítani, annak az egy aranybánya ebből a szempontból. Szeretném önnek elmondani, tisztelt képviselő úr, hogy én készen állok ennek az akciótervnek a végrehajtására, tehát a kormányzat részéről szükséges döntéseket meghoztuk, ami meg az önkormányzaton múlik, azt majd nyilván az önkormányzat meg fogja hozni.

Na, ami a győzelem napját illeti, ott azt tudom önnek mondani, hogy 2015-ben volt utoljára ilyen ünnepség, mert ötévente rendezik nagy keretek között. Akkor is arról volt szó, hogy nem fog elmenni senki. Most ehhez képest ott volt a francia külügyminiszter, ha jól emlékszem, az olasz is, de a francia biztosan. Ott volt a cseh elnök, a szlovák miniszterelnök, a szlovén külügyminiszter, és ott voltam én.

Tehát amit én mondtam, az az volt, hogy legutóbb én vettem részt, és lehet vagy valószínűleg ennél magasabb szintű reprezentáció nem fog történni, ez lett volna mondásom alapja. Ugyanakkor arra szeretném felhívni a figyelmét, hogy Macron elnök bejelentette, hogy hivatalos látogatás keretében ő maga képviseli a Francia Köztársaságot a május 9-i ünnepségeken jövőre Moszkvában.

Ami pedig a közép-európai kezdeményezést illeti, ott nagyon remélem - bár ön fiatal, lehet, hogy ezt már nem ismeri -, hogy a nem azonos rövidítésű labdarúgó sorozat sorsára fog jutni, mert elég erőteljesen halad abba az irányba, sajnos. Tehát a kettővel ezelőtti csúcstalálkozón egyetlenegy miniszterelnök vett részt a rendező ország miniszterelnöke mellett. Legutóbb sem volt túl jó, ha jól emlékszem, a részvételi arány. Ugye, azzal, hogy az osztrákok kiléptek, azzal, hogy a legnagyobb ország, Olaszország - hogy is mondjam? - ilyen hullámzó lelkesedést mutat a történet iránt, és azzal, hogy sokan európai uniós tagok meg NATO-tagok lettünk, a többiek meg az Európai Uniónak valamilyen programjában benne vannak, keleti partnerség tagjelölti tárgyalások, sajnos csökkent a jelentősége a szervezetnek, de szerintünk ez egy fontos eszköz nekünk arra, hogy a közép-európai identitásunk, közép-európai törekvéseinket alá tudjuk támasztani. Ezért például a főtitkárhelyettes magyar, nyilván ismerik önök, ha a parlamenti dimenzióban dolgoznak, és arra kérem önöket, hogy segítsenek annak a külpolitikai célunknak a végrehajtásában, hogy a közép-európai kezdeményezést valahogy újra felerősítsük, mert ez szerintem nekünk, magyaroknak érdekünk.

Bartos Mónika képviselő asszony hozzászólása kapcsán csak annyit szeretnék elmondani, hogy múlt héten Vallettában megnyitottuk a konzulátusunkat pont azért, mert a kormány döntése alapján Málta az egyik olyan ország, ahová a magyar 9., 11. évfolyamos fiataloknak felajánljuk a nyelvtanulás lehetőségét, ráadásul egyébként háromezer magyar kinn is él, meg tavaly már, ha jól emlékszem, 28 ezer magyar turista is kiment, tehát némi konzuli munkánk azért - hogy is mondjam - van, és a konzuli képviselet segíteni fogja az ott tanuló magyar diákokat is.

Na most, ami pedig Balla alelnök úr kérdését illeti, ugye, a beruházásösztönzéssel foglalkozó ügynökségnél létrehoztuk az új beruházásösztönzési rendszert, amelynek keretében, ahogy mondtam, a munkahelyteremtés már nem feltétel, tehát a technológiai fejlesztéseket finanszírozzuk alapvetően, és meghatároztunk öt olyan megyét, ahol a felére szállítottuk le a belépési jogosultságot ebbe a rendszerbe, tehát az ország 14 megyéjében minimum 10 millió eurós beruházás esetén tudunk vissza nem térítendő költségvetési támogatást adni a beruházáshoz, 25-35, illetve 50 százalékos támogatásintenzitású maximummal, öt megye a kivétel, köztük Nógrád megye, ahol az ön választókerülete is van. Itt ötmilliós beruházástól kezdve már jogosultak a vállalatok a vissza nem térítendő készpénztámogatásra a

költségvetésből. És számíthat arra természetesen a képviselő úr, hogy beruházásösztönzési ügynökség előtt mindig ugyanaz a cél lebeg, hogy minden évben meg kell dönteni a beruházási rekordot. Ez, amióta én felügyelem a beruházásösztönzést, ez eddig minden évben sikerült. Mondjuk, a léc mindig egyre följebb került, de reméljük, hogy jövőre is meg tudjuk majd ugrani.

A határmenti kapcsolatok vonatkozásában pedig azt tudom aláhúzni, tisztelt képviselő úr, hogy én továbbra is abban hiszek, hogy az élet praktikus területein létrehozott sikertörténetek olyan bizalmi bázist tudnak építeni, amelyre ráállva, a legnehezebb kérdéseket is, legalábbis a siker reményével tudjuk megvitatni. Tehát az, hogy az Ipolyon hidakat építünk a szlovákokkal, vagy hogy jövőre átadjuk az új komáromi hidat, vagy hogy összekötöttük a gázvezetékrendszerünket, vagy hogy a szlovákok már a harmadik számú kereskedelmi partnereink, az mind-mind bizalmi alapot ad arra, szerintem, hogy a nehéz kérdésekben is előre tudjunk lépni. Mert probléma a kettős állampolgárság, probléma sok kérdés a két ország kisebbségi ügyekben, de például a magyar iskolák, a magyar kisiskolák költségvetési támogatását megoldották, a vasútállomásokon kezdik kihelyezni a magyar nyelvű táblákat, polgári peres eljárásokban lehet használni a magyar nyelvet, tehát vannak területek, ahol előre tudtunk lépni. Nyilvánvalóan nem minden területen tudtunk megoldást találni, de szerintem a kérdést úgy korrektebb feltenni, hogy mondjuk, öt éve volt-e jobb a helyzet vagy most, és akkor egyértelmű, szerintem, hogy most már jobb a helyzet. Köszönöm.

ELNÖK: Tisztelt Miniszter Úr! Nagyon szépen köszönjük. Lennének még kérdések, amelyeket így fontos lenne megbeszélnünk, de azt hiszem, hogy nem nyitjuk meg ezt a következő kört, hiszen előrehaladott az idő. Keveset beszéltünk a három tengerről, a magyar-lengyel kapcsolatokról, miegymás, tehát majd legközelebb fogunk ezekről a kérdésekről is beszélni. Ilyenkor egy ilyen bizottsági ülés alkalmával nemcsak az a fontos, ami elhangzik, hanem az is fontos, ahogy elhangzik. Köszönjük szépen ezt a rendkívül átfogó, friss, dinamikus beszámolót, és örülünk annak, hogy szemmel láthatóan a külügyminiszter úr jó állapotban van. *(Derültség.)* Azt gondolom, hogy ez alapvető nemzeti érdek, hogy ez a helyzet így fennmaradjon. Köszönjük, miniszter úr, a beszámolóját. Számítunk arra, hogy ez a fajta dialógus a bizottságunk és a minisztérium, illetőleg a kollégái között, miszerint az államtitkároknak is szeretném különösen is megköszönni az egész éves együttműködésüket, kérném arra, hogy akkor folytassuk, és a féléves rendszerességű párbeszédnek, azt gondolom, hogy megvan az indokoltsága, hiszen számtalan sok kérdést kell áttekinteni, és nagyon is gyorsan változnak a feltételek. Egy választási évet fogunk az elkövetkezendő időszakban is tartani.

Tisztelt Bizottság! Amennyiben ez elfogadható, akkor én ezzel lezárnám a napirendet, megköszönve miniszter úrnak a kimerítő válaszokat.

Ugyanakkor a képviselőtársaimat arra szeretném kérni, hogy pár perc türelmet adjanak, mert még van egy napirendi pont, amire viszont átadom az elnöklést Balla alelnök úrnak, hiszen az örmény genocídiummal kapcsolatos javaslat kapcsán Arató képviselő úr mint előterjesztő rövid előterjesztést fog tenni, és a bizottságnak döntenie kell ezzel a kérdéssel kapcsolatban. Megint sokadszor emlékeztetnék, hogy már tárgyaltuk ezt a témát a korábbiakban is. Tehát a napirendi pontot lezárom, de a képviselőket arra kérem, hogy még egy pár percet maradjanak, és átadom az elnöklést alelnök úrnak. Köszönöm szépen a figyelmet.

(Az ülés vezetését Balla Mihály, a bizottság alelnöke veszi át.)

BALLA MIHÁLY (Fidesz), a bizottság alelnöke, a továbbiakban ELNÖK: Köszönöm szépen. Elnök úr megkért arra, hogy én folytassam a bizottsági ülést az 5. napirendi pontunkkal. Ez egyben azt is jelenti - a jegyzőkönyv számára -, hogy én helyettesítem elnök urat a bizottsági ülés hátralévő részében. De egy fél perc technikai szünet csak azért, hogy aki fontosabb dolgot szeretne intézni, legyen ideje elindulni.

Az Örmény Genocídiumról való megemlékezésről szóló H/7887. számú határozati javaslat
(Gyurcsány Ferenc, Arató Gergely, Varju László, Gréczy Zsolt, Hajdu László, Dr. Oláh Lajos, Dr. Vadai Ágnes (DK) képviselők önálló indítványa)
(Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)

Megkérem Arató képviselőtársunkat, hogy foglaljon helyet szemben, mert az az előterjesztői asztal.

Rátérünk ötödik napirendi pontunkra, az örmény genocídiumról való megemlékezésről szóló határozati javaslat, a H/7887. számon, és én helyettesítem elnök urat a szavazás során. Előterjesztő Gyurcsány Ferenc, Arató Gergely és a Demokratikus Koalíció frakciója, ha jól értelmeztem a névsort. Az előterjesztők nevében Arató Gergelyt köszöntöm. Tehát kérem képviselő urat, hogy röviden terjessze elő a határozati javaslatot.

Arató Gergely indoklása

ARATÓ GERGELY (DK) előterjesztő: Igen, azt világosan érzem, hogy nem ez az a pillanat, amikor a bizottság arra vágyik, hogy történeti összefüggésében bemutassam a problémát, különösen azért, mert valóban hasonló javaslatokat már tárgyalt a bizottság. Én összesen két olyan új körülményre szeretném felhívni a figyelmet, ami reményeim szerint, ha a bizottság figyelembe vesz, akkor talán átgondolja a korábbi elutasító döntéseit. Az egyik olyan, ilyen tény az, hogy az Amerikai Egyesült Államok kongresszusa immár hivatalos határozatban ismerte el az örmény népirtást genocídiumnak, és hívta fel a figyelmet többek között arra, hogy mindent meg kell tenni az ezzel kapcsolatos társadalmi ismeretek növelésére, az mégis csak figyelemre méltó, ha méretében mindenképp legjelentősebb szövetségesünk is hasonló álláspontot foglal el, aki szintén NATO-tag. Mert ez az érv is el szokott hangzani, hogy olyat nem szabad mondani, aminek a törökök nem örülnek, mert ők NATO-tagok. Az Amerikai Egyesült Államok is nyilván NATO-tag. Más oldalról pedig, ha jól értjük, akkor a magyar kormánynak az üldözött keresztények védelme egy fontos prioritása. Úgy látjuk, hogy ha ez valóban egy fontos kormányzati szándék, akkor ehhez erkölcsi alapot teremt az örmény népirtás elismerése, országgyűlési határozatban erről való megemlékezés, hiszen mégis csak alapvetően éppen a kereszténységük miatt üldözték nem csak az örményeket, hanem más, a Közel-Keleten élő keresztény csoportokat is. Erről a határozati javaslat meg is emlékezik. Természetesen továbbra is érvényes az, ha majd a bizottság tagjai valamilyen szempontból vagy a parlament tagjai módosítást kívánnak a határozati javaslaton, akkor nyilván ezt a parlamenti vitában meg tudjuk tenni. Magát, hogy a témával foglalkozzunk, ezt fontosnak gondoljuk. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Kérdezem képviselőtársaimat, hogy az előterjesztéssel kapcsolatban van-e kérdés észrevétel. *(Senki sem jelentkezik.)* Miután nincs, nézze el nekem képviselő úr, hogy nem adom vissza a szót, miután képviselőtársaim nem tettek fel kérdéseket, észrevételeket az előterjesztéssel kapcsolatban. Úgyhogy nincs más hátra, mint az, hogy határozatot hozzunk a tárgysorozatba vételről.

Kérdezem tehát a tisztelt bizottságot, hogy ki támogatja a H/7887. számú határozati javaslat tárgysorozatba vételét. Ki támogatja? *(Senki sem jelentkezik.)* Ki nem támogatja? *(Senki sem jelentkezik.)* Tartózkodás? *(Szavazás.)* Hét.

Tehát 7 tartózkodással, azaz egyhangú tartózkodással a bizottság nem támogatta a tárgysorozatba vételt. Köszönöm szépen, képviselő úr, hogy türelmes is volt, hiszen korábbi időpontra volt tervezve az ön jelenléte. Köszönjük szépen, hogy eljött hozzánk az előterjesztők nevében.

Elnöki zárszó

Tisztelt Bizottság! Miután egyebek között nincs az elnökség részéről meghatározni való vagy jelezni való, kérdezem a képviselőtársaimat, hogy egyebek napirendi pontban van-e valami. *(Senki sem jelentkezik.)* Nincs.

Az ülés berekesztése

Akkor nagyon szépen köszönöm a bizottsági ülésen való részvételt. A bizottsági ülést ezennel bezárom. Köszönöm szépen.

(Az ülés befejezésének időpontja: 16 óra 52 perc)

Németh Zsolt
a bizottság elnöke

Balla Mihály
a bizottság alelnöke

Jegyzőkönyvvezetők: Lajtai Szilvia és Barna Beáta